

Αλφα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ

16 ΜΑΪΟΥ 1998

ΕΤΟΣ 40

ΦΥΛΛΟ 133

ΔΡΑΧΜΕΣ 200

RECLAIM

OUR
LIVES

ΝΑ ΞΑΝΑΠΑΡΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ

Ο Μάης συνεχίζεται...θερμός. Στην Ινδονησία, το "φάρμακο" που συνέστησε το Δ.Ν.Τ., για την "εξυγίανση της οικονομίας", παρουσιάζει ανεξέλεγκτες "παρενέργειες". Η φτώχεια και η εξαθλίωση που έσπειραν σε χιλιάδες ανθρώπους, θερίζεται υπό την μορφή θύελλας στους δρόμους. Στις καθημερινές διαδηλώσεις που απλώνονται σ' όλη τη χώρα, οι συγκρούσεις με τα σώματα ασφαλείας 'όπου το κόστος σε ανθρώπινες ζωές δεν φαίνεται να λυγίζει τις χιλιάδες των διαδηλωτών. Η εικόνα τότε φέγγει τόσο δυνατά στις οθόνες που κανείς δεν μπορεί να την αγνοεί.

Το "λογικό" της εξέγερσης στην Ινδονησία, αντιστρατεύεται τον παραλογισμό του ινδικού κράτους. Τα εκατομμύρια των φτωχών και εξαθλιωμένων, μπορεί να μην έχουν τίποτα να φάνε, να τους θερμίζουν οι επιδημίες, να εκπορνεύονται χιλιάδες παιδιά ή να γίνονται σκλάβοι στους εργοδότες- αφέντες τους, αλλά η κυβέρνησή τους μπορεί να διεξάγει υπόγειες πυρηνικές δοκιμές. Και μια τέτοια απόφαση, δεν ήταν δυνατό να μη ζηλέψει η κυβέρνηση του Πακιστάν, δράττοντας της ευκαιρίας να εξαγγείλει και αυτή πυρηνικές δοκιμές. Αν και κάποι-οι άλλοι, στα περίξ ή και παραπέρα αποφασίσουν να συμμετάσχουν στα πυρηνικά παιχνίδια είναι ακόμη άγνωστο. Το σίγουρο όμως είναι πως η αξία της ανθρώπινης ζωής και αξιοπρέπειας, δεν αξίζει τίποτα στο χρηματιστήριο της εξουσίας.

Και όσοι και όσες μάχονται για αυτά, αποτελούν ευκαιρίες παραδειγματισμού στα χέρια της εξουσίας. Όπως η απόπειρα δολοφονίας εναντίον του Ακίν Μπιντάλ και οι 8 φοιτητές που δικάζονται τη Δευτέρα στην Τουρκία. Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι μόνο λέξεις, για τα παιχνίδια εξουσίας, και πολύτιμα εργαλεία της ελληνικής κυβέρνησης για να αποτραπεί η είσοδος της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και οι λέξεις αυτές ηχούν παράξενα στους χιλιάδες μετανάστες που βρίσκονται στην Ελλάδα και φυσικά δεν σημαίνουν τίποτα τους δουλεμπόρους, που στοιβάζουν ανθρώπινα κορμιά σε κονταίνερ και αμπάρια, με προορισμό το όνειρο μιας καλύτερης ζωής.

Η Γενεύη θα είναι τόπος πραγματοποίησης, από τη Δευτέρα ως την Τετάρτη, μιας ακόμη συνδιάσκεψης "ισχυρών". Υπουργική συνδιάσκεψη των μελών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Ενορχήστρωση της ΜΑΙ, δημιουργία ευνοϊκότερων συνθηκών για την κυριαρχία του χρήματος στον άνθρωπο. Μια διάσκεψη όπου οι Homo Economicus, σίγουρα δεν έχουν συμπεριλάβει το ανθρώπινο, στην ατζέντα των συζητήσεων. Ένας ακόμη παραλογισμός στον πλανήτη, η δικτατορία του χρήματος.

Το "χρήμα", τα νομίσματά του. Το ευρώ που "συναγωνίζεται επάξια" το δολάριο και η ελληνική κυβέρνηση "εξαναγκάζεται" για ακόμη μια φορά, στην άσκηση μιας πολιτικής λιτότητας ώστε να εξασφαλίσει "μια ανταγωνιστική οικονομία" που θα εδραιώσει την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ. Μια ακόμη πολιτική που πυροδοτεί απεργιακές κινητοποιήσεις των "διαφόρων κλάδων". Λες και το ανθρώπινο, μπορεί να κατακερματιστεί σε "κλάδους" για να αντιμετωπίσει τον καπιταλισμό.

Ο δρόμος όμως που θα χτυπήσουμε την εξουσία είναι κοινός. Είναι ο δρόμος στον οποίο χτίζεται και πολεμάει η καθημερινότητα, Ο δρόμος, οι δρόμοι που διεκδικούμε τις ζωές.

Θέμα

Reclaim The Streets

Στην εποχή μας είναι στους δρόμους που πρέπει να διαλυθεί η εξουσία: γιατί είναι στους δρόμους όπου η καθημερινή ζωή ενδυναμώνεται, δοκιμάζεται και συνθλίβεται, γιατί είναι στους δρόμους όπου γίνεται η αντιπαράθεση και πολεμιέται η εξουσία: οι δρόμοι πρέπει να γίνουν το πεδίο όπου δημιουργείται, απολαμβάνεται και θρέφεται η καθημερινή ζωή.

σελ. 7-8

TVX-Gold

Ολική επαναφορά

Η TVX HELLAS GOLD, η канаδικών συμφερόντων πολυεθνική που προσπαθεί να "πατήσει" στα χωριά του Στρυμονικού κόλπου, έχει βάλει σκοπό να κάνει εξορύξεις σε περιοχή που απέχει δέκα χιλιόμετρα από το σημείο όπου ήθελε να στήσει το εργοστάσιο της στην Ολυμπιάδα.

σελ. 5

MRTA

Μαζική απεργία πείνας

Από τις 22 Απριλίου περισσότεροι από 200 κρατούμενοι-μέλη του MRTA πραγματοποιούν απεργία πείνας. Συνέντευξη με τον Ισαάκ Βελάσκο, εκπρόσωπο του MRTA στην Ευρώπη.

σελ. 8

Ιστορία

Χρονικό του Μάη '68

Συνεχίζεται η προδημοσίευση από το βιβλίο του Μιχ. Πρωτοψάλτη "Ο Γαλλικός Μάης του 1968 από την οπτική του 21ου αιώνα"

σελ. 10-11

Διεθνή

- Πρωτομαγιά στη Γερμανία
- Συγκρούσεις στη Βραζιλία

σελ. 9

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Ανακοινωθέν ★ Ανακοινωθέν ★ Ανακοινωθέν ★ Ανακοινωθέν ★ Ανακοινωθέν ★ Ανακοινωθέν ★ Ανακοινωθέν

(Δεν θα λέγαμε "αξιότιμε")
Κύριε Βούλτεψη,

Με μεγάλη χαρά (αλλά και με μια έ-
κρηξη γέλιου) αντιμετωπίσαμε τη
διαφήμιση που κάνατε στην αφίσα
μας στο περιοδικό ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
τευχ. Απριλίου. Επειδή θεωρούμε ότι όσο ζει κανείς είναι
καλό να μαθαίνει καινούργια πράγματα και
επειδή εικάζουμε ότι είστε πράγματι βλαξ
και ότι δεν τον παριστάνετε για λόγους πο-
λιτικής σκοπιμότητας, θα θέλαμε να σας δι-
ευκολύνουμε λίγο στις "σερλοχολμικές"
προσπάθειές σας, που αγγίζουν τα όρια
της παρανοϊκής παράκρουσης και της πα-
θολογικής συνωμοσιολογίας (στον πολιτι-
σμό του οποίου προφανώς υπεραμύνεσθε,
η κατάληξη είναι συνήθως τα ψυχιατρικά ά-
συλα - ευτυχώς για σας ολίγον εκσυγχρο-
νισμένα πλέον).

Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή.
Στην αφίσα, η γλώσσα κάτω από τα ελληνι-
κά είναι Αλβανική (το αναφέρουμε γιατί
διαβλέπουμε ένα ασαφές υπονοούμενο
ότι είναι σκοπιανά!!!;; - αν μη τι άλλο θα
μπορούσατε να ρωτήσετε κάποιον που να
ήξερε). Ο λόγος είναι προφανής: οι Αλβα-
νοί κυρίως βρίσκονται αυτή την περίοδο
-και λόγω διαφόρων συγκυριών που δεν εί-
ναι της παρούσης να αναλύσουμε- στο
στόχαστρο του ρατσιστικού λόγου και
πρακτικής ενός μεγάλου κομματιού της ελ-
ληνικής κοινωνίας.

Ε, είπαμε να βάλουμε το σύνθημα και στα
Αγγλικά, να μπορεί να το διαβάσει και κα-
νένας άλλος μετανάστης, πρόσφυγας ή ξέ-
νος (διαλέγετε και παίρνετε).

Το "Σύλλογος Αλβανικών κατόπιν Υπο-
τιμήσεως" δεν ήτο έμπνευσις συλληφθείσα
εκ των υστέρων, αντιθέτως ήταν το πρώτο
που μας ήρθε στο μυαλό - γι' αυτό άλλω-
στε είναι και πάνω πάνω (βλέπετε η πραγ-
ματικότητα έχει πάντα δύο όψεις - εξαρτά-

ται πώς ΘΕΛΕΙ να την κοιτάει κανείς). Μας
φάνηκε πολύ επίκαιρο και ευφυές (για το
δικό μας IQ τουλάχιστον) λόγω των τελευ-
ταίων εξελίξεων στην Οικονομία.

Γραμματιζόμενοι: Μας είναι λίγο δύσκολο
να κατανοήσουμε γιατί σας προκαλεί εντύ-
πωση ότι δεν βρήκατε το παραμικρό λαθά-
κι στην αφίσα. Το σύνθημα αποτελείται
από οκτώ λέξεις και όσο και αν το όλο εκ-
παιδευτικό σύστημα είναι για χέσιμο του
λάχιστον μας έχει μάθει να γράφουμε το
"Έλληνες" με δύο λάμδα και τον πληθυντι-
κό του "Έξνοι" με όμικρον ιώτα. Τις συγκε-
κριμένες λέξεις ούτε ένας Αλβανός που ζει
στην Ελλάδα για ένα μήνα δεν νομίζουμε
να τις έγραφε λάθος....

Εντάξει, ξέρουμε και λίγα Αγγλικά, είχαμε
κι ένα γνωστό Αλβανό και βγήκε η αφίσα!

Τα περί εξόδων: Η αφίσα τυπώθηκε σε
3.000 αντίτυπα. Παρεμπιπτόντως, λόγω
της ραθυμίας που μαστίζει και τον αντιε-
ξουσιαστικό/επαναστατικό χώρο (ξέρετε
τώρα, αχαλίνωτο σεξ, ναρκωτικά, κακές
παρέες κ.λπ.) δεν κολλήθηκαν -τουλάχι-
στον στην Αθήνα που γνωρίζουμε από
πρώτο χέρι- ούτε 100. Ίσως στη Θεσσαλο-
νίκη οι σύντροφοι να είναι πιο συνεπείς και
δραστήριοι. (Ευτυχώς όμως κάποια έντυπα
-όπως και αυτό στο οποίο παρουσιάσατε
το πόνημά σας καλή ώρα- γνωστοποίησαν
την αφίσα στο μέγιστο βαθμό. Και πάλι ευ-
χαριστούμε θερμά.)

Ξεφύγαμε όμως από το θέμα μας που είναι
το κόστος.

Ίσως να έχετε συνηθίσει από τις εξωφρενι-
κές δαπάνες του κόμματός σας για αφίσες
(τετραχρωμίες, λουστρασιόν χαρτί, άψογα
τυπογραφεία και όλα αυτά προς άγγραν 5-
10 ψήφων παραπάνω), εμείς πάντως δεν
βάλαμε παραπάνω από 2.500 δρχ. κατά ά-
τομο για την εν λόγω αφίσα (μονόχρωμη,

στο χειρότερο χαρτί της αγοράς). Καθότι
μάλιστα πολλοί από μας δεν είναι "φραγκά-
τοι", μπορείτε αν θέλετε να μας ενισχύσετε
για την επόμενη αφίσα ή να μας δώσετε το
τηλέφωνο του Γκλιγκόροφ να μας ενισχύ-
σει αυτός...

Και για να βάζουμε τα πράγματα στη θέση
τους, τις αλτρουτικές παπαριές του Γκλι-
γκόροφ -στο μέτρο που δεν είναι δημιουρ-
γήματα της καλπάζουσας φαντασίας των
διψασμένων για ακροαματικότητα ΜΜΕ και
της εθνικιστικής παράνοιας κάποιων ντό-
πιων κρετίνων που παίζουν το χαρτί του υ-
περεθνικισμού μπας και πάρουν κάνα κουκί
παραπάνω στις επόμενες εκλογές (διδά-
χτείτε πάντως από το παράδειγμα του Α-
ντωνάκη του Σαμαρά)- τις γράφουμε στ'
αρχίδια μας όπως επίσης και τις ντόπιες
πατριωτικές παπαριές των Σαμαράδων, Μι-
χαλολιάκων, Παπαθεμελιτών, Καραμανλή-
δων και λοιπών απατεώνων.

Δεν θεωρούμε τους εαυτούς μας Έλληνες,
ούτε οτιδήποτε άλλο πέρα από Ανθρώ-
πους. Ο πατριωτισμός είναι το πρώτο και
το τελευταίο οχυρό των εκμεταλλευτών
της κοινωνίας, στους οποίους ανήκετε φυ-
σικά κι εσείς. Χέζουμε πατόκορφα τις ση-
μαίες όλων των κρατών ανεξαιρέτως.

- ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ
- ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΣΤΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΟΡΑ

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΘΑ ΕΥΤΥΧΙΣΟΥΝ ΟΤΑΝ
Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΗΣ
ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΤΕΙ ΜΕ ΤΑ ΕΝΤΕΡΑ
ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΗ

Μετά πηλής, Ομάδα Νέων Υπερρεαλιστών,
Τομέας λαϊκής επιμόρφωσης.

Ημερολόγιο καταστρώματος

ΠΕΜΠΤΗ 7 ΜΑΗ

ΠΑΝΩ από 2.000 παιδιά στα κυκλώματα της
παιδικής πορνείας στην Ελλάδα.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΗΚΕ με νόμο της κυβέρνησης
η γενική απεργία του ιδιωτικού τομέα στη
Δανία. Απεργούσαν πάνω από 500.000 άν-
θρωποι για 11 μέρες.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΤΑΙ η δημιουργία της μεγα-
λύτερης πολυεθνικής αυτοκινητοβιομηχα-
νίας, με τη συγχώνευση της Daimler-Benz
με την Chrysler Corp.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΜΑΗ

ΚΑΤΑ την επίσκεψή του στη Ρουάντα, ο Γ.Γ.
του ΟΗΕ δέχτηκε δριμύτατες επιπληξεις
από επιζώντες της γενοκτονίας του '94.
Όταν άρχισαν οι σφαγές, ο ΟΗΕ είχε απο-
σύρει σχεδόν το σύνολο της ειρηνευτικής
δύναμης που είχε στη χώρα.

ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΖ στο σιδηρο-
δρομικό δίκτυο υψηλής ταχύτητας της Ια-
πωνίας. Ο συγκεκριμένος τομέας των σιδη-
ροδρόμων ιδιωτικοποιήθηκε με συνέπεια
μαζικές απολύσεις.

ΣΑΒΒΑΤΟ 9 ΜΑΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ κυβέρνηση αφήνει να διαρ-
ρεύσει ανεπίσημα ότι το άρθρο 19 του «κώ-
δικα ελληνικής ιθαγένειας» έχει καταστεί α-
νενεργό από τον Γενάρη -χωρίς όμως ανα-
δρομική ισχύ. Περισσότεροι από 60.000 άν-
θρωποι έχουν χάσει την ελληνική ιθαγένεια

από το 1995 μέχρι σήμερα.

ΟΓΚΩΔΕΙΣ διαδηλώσεις στην πρωτεύουσα
και σε 6 ακόμη αστικά κέντρα της Ινδονη-
σίας. Πάνω από 200 φοιτητές συνελήφθη-
σαν και δεκάδες άλλοι τραυματίστηκαν σε
συγκρούσεις με την αστυνομία και τον
στράτο.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ αποδοχή της ειρηνευτικής συμ-
φωνίας για τη Βόρεια Ιρλανδία, από το Σιν
Φέιν, πολιτική πτέρυγα του IRA.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΜΑΗ

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ότι η βρετανική κυβέρνηση α-
ναμίχθηκε ενεργά σε στρατιωτική επέμβα-
ση, πριν από 2 μήνες, στη Σιέρα Λεόνε.

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΜΑΗ

ΤΡΕΙΣ ΠΥΡΗΝΙΚΕΣ δοκιμές πραγματοποιή-
σε η Ινδία. Είναι η 6η χώρα στον κόσμο που
διαθέτει πυρηνικά όπλα -όπως και πυραύ-
λους μεγάλου βεληνεκούς.

ΑΠΕΛΑΘΗΚΑΝ 134 ιταλοί που βρίσκονταν
ως ασπίδα για τους ινδιάνικους πληθυσμούς
στην Τσιάπας. Επισκέφθηκαν περιοχές που
η κυβέρνηση του Μεξικού θεωρεί απαγο-
ρευμένες.

ΤΡΙΤΗ 12 ΜΑΗ

ΠΟΡΕΙΑ αλληλεγγύης στον αγώνα των Ζα-
πατίστας, στην Αθήνα.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ απόπειρα εναντίον του Ακίν
Μπιρντάλ, πρόεδρου της «Ένωσης ανθρω-

πίνων δικαιωμάτων» της Τουρκίας.

ΤΕΛΕΙΩΣΕ η συνδιάσκεψη της ΔΕΕ στη Ρό-
δο. Αποφασίστηκε παράταση της παραμο-
νής της πολυεθνικής στρατιωτικής δύναμης
στην Αλβανία. Έντονες διαβουλεύσεις και
με τη συμμετοχή της Βουλγαρίας για τη συ-
γκρότηση της βαλκανικής δύναμης ταχείας
επέμβασης.

ΝΕΚΡΟΣ από εργατικό ατύχημα σε εταιρεία
πετρελαιοειδών στη Θεσσαλονίκη.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ στο Πακιστάν, ενάντια
στο νόμο που επιτρέπει την εκτέλεση «όσων
προσβάλλουν το όνομα του Προφήτη».

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΜΑΗ

ΠΟΡΕΙΕΣ στην Τουρκία, για την δολοφονική
απόπειρα εναντίον του Ακίν Μπιρντάλ.

ΔΥΟ ΝΕΕΣ πυρηνικές δοκιμές της Ινδίας.
Το Πακιστάν αναγγέλει ότι ξεκινά την κατα-
σκευή της «ισλαμικής πυρηνικής βόμβας».

ΣΕ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΤΩΣΗ το χρηματιστήριο
της Ινδονησίας, λόγω των συνεχιζόμενων κι-
νητοποιήσεων φοιτητών και εργατών. Ανη-
συχία του ΔΝΤ για τις επιπτώσεις στις υπό-
λοιπες ασιατικές οικονομίες. Δέκα νεκροί
στην πρωτεύουσα Τζακάρτα. Περικυκλωμέ-
νο από κομάντος και ελικόπτερα το πανεπι-
στήμιο.

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ 24 κούρδοι και 3 ιρακίνοι
λαθρομετανάστες στην προσπάθειά τους να
περάσουν τα σύνορα. Οι μετανάστες ήταν ε-
γκλωβισμένοι μέσα σε ξύλινα κιβώτια σε
νταλικά.

★ Οι προβληματισμοί της ελλη-
νικής πλευράς είναι έντονοι και
(...) εκτέθηκαν στους εκπροσώπους
του ΕΡΝΚ που συναντήθηκαν στις αρ-
χές της εβδομάδας με στελέχη του υ-
πουργείου Δημόσιας Τάξης και της
ΕΥΠ (...) Από τους κούρδους ζητήθη-
κε (...) η περιφρούρηση του χώρου
τους από εξτρεμιστικά στοιχεία (...) και η άμεση συνεργασία τους με τις
αρχές...

Ελευθεροτυπία, Πέμπτη 8 Μάη

★ "Όλοι οι κούρδοι αντάρτες
σκοτώθηκαν, αν και παραδό-
θηκαν"

Μακεδονία, Σάββατο 9 Μάη,
αξιωματικός του τουρκικού στρα-
τού σε εκπομπή της γερμανικής
τηλεόρασης, για την εξέγερση στο
Καρς το '87.

★ ...το τουρκικό κράτος "πρώτο
απ' όλους τους άλλους θα εξα-
σφαλίσει τα ανθρώπινα δικαιώματα..."

Μακεδονία, Πέμπτη 14 Μάη,
Ντεμιρέλ, πρόεδρος
της Τουρκίας

★ ...ενώ αναφέρθηκε με αισιοδο-
ξία στο ρόλο της αλβανικής ερ-
γατικής δύναμης στην Ελλάδα.

Μακεδονία, Σάββατο 9 Μάη,
ο πρωθυπουργός
της Αλβανίας, σε ομιλία του στο
Συνέδριο Βιομηχάνων στη Θεσ-
σαλονίκη.

★ ...μόλις το 6,4% των αλλοδα-
πών έχει ημερομίσθιο 5.000-
10.000 δρχ.

Ελευθεροτυπία, Πέμπτη 14 Μάη

★ Τουλάχιστον 500.000 αλβανοί
δεν έχουν υγειονομική περί-
θαψη και στα χέρια τους δεν φτά-
νουν πάνω από 15 δολ. τον μήνα (...) Υπάρχουν όρια στην υποβάθμιση του
βιοτικού επιπέδου του βουλγαρικού
λαού...

Επενδυτής, Σάββατο 9 Μάη,
σε αφιέρωμα για τις ελληνικές ε-
πενδύσεις στα Βαλκάνια.

★ Οι δήμοι είχαν προτείνει το
διαμελισμό και διασκορπισμό
των τσιγγάνων αναλογικά στους περι-
φερειακούς δήμους της Θεσσαλονί-
κης...

Θεσσαλονίκη, Δευτέρα 11 Μάη

★ Ο πρόεδρος του εργατικού κέ-
ντρου φερόταν ότι απέλυε αδί-
κως εργαζόμενες στο κέντρο (...) η
μία απελύθη κατά την διάρκεια της
κύησης, η άλλη κατά την διάρκεια της
καλοκαιρινής άδειας (...) "επειδή δεν
ενέδιδαν στις προτάσεις για... νυχτε-
ρνή έξοδο"...

Θεσσαλονίκη, Δευτέρα 11 Μάη,
Στη δίκη (ο πρόεδρος και οι δύο
εργαζόμενες είχαν αλληλομηνυ-
θεί) καταδικάστηκαν και οι τρεις
για εξύβριση. Θράκη (δεν διευκρι-
νίζεται σε ποια πόλη).

★ Ο κόσμος εξακολουθεί να ε-
μπιστεύεται το συνδικαλιστικό
κίνημα σε σοβαρό βαθμό...

Ριζοσπάστης, Κυριακή 10 Μάη

★ Η πρωτοβουλία του global
street party ανήκει στην Οικο-
λογική Κίνηση Θεσσαλονίκης, της
Εθελοντικής Εργασίας και της Οικο-
λογικής Αλληλεγγύης...

Μακεδονία, Πέμπτη 14 Μάη,
για την απόπειρα των οικολόγων
της πόλης να οικιοποιηθούν για
προεκλογικούς σκοπούς τις προ-
τάσεις των reclaim the streets, με
την άδεια του δήμου και της τρο-
χαίας.

★ ...η έγκριση της πειραματικής
καλλιέργειας γενετικά τροπο-
ποιημένων φυτών στην Ελλάδα (...) α-
νομένεται εντός των ημερών.

Μακεδονία, Σάββατο 9 Μάη

★ ...απάντησαν ότι ήρθαν γιά να
δούνε τι θα αποφασίσουμε...

Θεσσαλονίκη, Δευτέρα 6 Μάη,
για την παρουσία ασφαλιτών στη
συνέλευση του συλλόγου αναπλη-
ρωτών και ωρομίσθιων εκπαιδευτι-
κών Θεσσαλονίκης

AGENDA

Εκδηλώσεις...

• Σήμερα Σάββατο 16/5 διοργανώνονται **Γιορτές Δρόμου** (συναυλία, video, πάρτι)

Αθήνα: στην Πανεπιστημίου (Προπύλαια), 1.00 μ.μ., με μουσική, διάφορα happenings, φαγητό, ποτά. (Φέρτε μαζί σας μουσικά όργανα, μπάλες, ποδήλατα και καλή διάθεση, με πρόταγμα «Επανοικειοποίηση των δρόμων - επανοικειοποίηση της ζωής»)

Θεσσαλονίκη: στη μεσαία Πορτάρα (Κάστρα, στάση Βλατάδων), μετά τις 8 μ.μ. Η εκδήλωση από τη Συνέλευση για τη συνέχιση των καταλήψεων στα πλαίσια των διεθνών εκδηλώσεων με πρόταγμα «Παγκόσμιος Καπιταλισμός-Παγκόσμια Αντίδραση».

• Την Τρίτη 19/5, στις 7 μ.μ. στην Καμάρα, η **Πρωτοβουλία Ενάντια στη ΜΑΙ**, στη Θεσσαλονίκη, καλείται **συγκέντρωση** ενάντια στην υπουργική συνδιάσκεψη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου που ξεκινά μία μέρα πριν στη Γενεύη.

• Την Πέμπτη 21/5 θα γίνει «**Εκδήλωση για το Μάη του '68**» που διοργανώνεται από το Δίκτυο Κινήσεων για τα Πολιτικά και Κοινωνικά

Δικαιώματα και τη Συσπείρωση Ανεξάρτητων Αριστερών Σχημάτων Και Αυτόνομων Ομάδων (ΣΑΑΣΚΑΟ). Ομιλητές Κωσταντίνος Πρέβε, Μιχ. Σερίφης, Σπ. Προβατάς. Αμφιθέατρο Παλ. Φιλοσοφικής, στη Θεσσαλονίκη, στις 6 μ.μ.

- Την Παρασκευή 26/5, στις 6 μ.μ., διοργανώνεται **συναυλία** από τη ΣΑΑΣΚΑΟ στην πλ. Χημείου.

• Την ίδια μέρα, στις 5 μ.μ., στην Ιατρική Σχολή στο Γουδί (αμφ. Ιωακείμους) από τα «**Ερωτικά Μανιτάρια - ομάδα για μια εναλλακτική παρέμβαση στη γνώση**» διοργανώνεται **συζήτηση** με θέμα «Το αίτημα της αυτονομίας». Ομιλητές: Γ. Καρύτσας (περιοδικό *Ελευθεριακή Κίνηση*) και Γ. Παρασκευόπουλος (συνεργάτης οικολογικών και εναλλακτικών εντύπων).

Εκδόσεις...

• «**Δελτίο Θυέλλης**», περιοδικό από το Δίκτυο Κινήσεων Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων. Μάης '98, νο 11.

• «**Το Ρέκβιεμ Ελεύθερου Ανθρώπου-Βήματα Ελευθερίας**», φωτοτυπημένο περιοδικάκι, τεύχος 1.

• «**68 και τριάντα χρόνια**», από το Δίκτυο Κινήσεων Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων. Εκδόσεις Δελτίο Θυέλλης, Μάιος '98.

• «**1968 - Η χρονιά που συγκλόνισε τον κόσμο**», κείμενα των Ι.Σ., Πέρλμαν, Ματίκ κ.ά. από τις εκδόσεις *Ελεύθερος Τύπος*.

• «**Από την παρορμητική βία των αλλοτριωμένων στην απελευθερωτική βία των εξεγερμένων**», του Κ. Σειρηνίδη, από τις εκδόσεις Άρδην. (Θα ακολουθήσουν άλλες δύο συμπληρωματικές εκδόσεις).

• «**Ο Αναρχικός**», δελτίο πληροφόρησης, τεύχος 152, 1/5/98

κλοφόρησαν...κυκλοφόρησαν

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Ένα Δοκίμιο Αναρχικής Ηθικής

Yerebatan του Γιάννη Μπουκετσίδη
(Εκδόσεις ΒΙΒΛΙΟΠΕΛΑΓΟΣ,
Σειρά ΜΙΚΡΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ)

Στις μέρες μας, που ο κύκλος της μεταπολίτευσης έχει οριστικά κλείσει χωρίς τίποτα καινούργιο ακόμα να διαφαίνεται στον ορίζοντα, που οι πολιτικοί χώροι της ελευθερίας έχουν συρρικνωθεί όσο δεν παίρνει άλλο, η μεταπολιτευτική γενιά στρέφεται στον έσχατο χώρο της ελευθερίας: στη λογοτεχνία. Ίσως πάλι εκεί να βρισκόταν πάντα, προσπαθώντας να κάνει την ίδια την καθημερινή ζωή τέχνη, να παντρέψει τ' όνειρο με την πραγματικότητα, ν' ανεβάσει τη φαντασία (για να θυμηθούμε, μέρες που 'ναι, και το γαλλικό Μάη) στο βάθρο της εξουσίας.

Στις περισσότερες περιπτώσεις το ίδιο το θέμα των αφηγημάτων είναι τα τελευταία χρόνια της χούντας και ο κύκλος της μεταπολίτευσης -όπως η προηγούμενη γενιά έγραφε για την Κατοχή, τον εμφύλιο και την ασφυκτική μεταπολεμική Ελλάδα ή, οι πιο παλιοί, για τη Μικρασιατική Καταστροφή. Σήμερα φαίνεται πως παρουσιάζεται μια ολόκληρη γενιά λογοτεχνών, η οποία ξαναθέτει τα ίδια ζητήματα, μιλώντας μια γλώσσα αντιδιαμετρική στον ξύλινο πολιτικό λόγο, που άλλωστε έχει πια εξαντληθεί. Μια γενιά που καταθέτει την αγωνία, τις προσδοκίες και τα αδιέξοδα της μεταπολίτευσης, ξαναβλέπει την εποχή μ' άλλα μάτια και με διαύγεια εξαιτίας της χρονικής απόστασης χωρίς σε πολλά κείμενα να λείπει ο αυτοσαρκασμός ακόμη και η αυτοκριτική -παλιά συνήθεια των οργανώσεων του εργατικού κινήματος.

Σ' αυτό το πνεύμα έχει κινηθεί πρώτη ίσως η Μάρω Δούκα στην *Αρχαία Σκουριά*, η Μαριάννα Τζιαντζή, ο Δημήτρης Παπαχρήστος στον *Οργισμένο Άγγελο* και στον *Ήλιο του Μουσείου*, ο Γιώργος Ίκαρος Μπαμπασάκης στο *Βιβλίο Συμβάντων και Αναφορών*, ο Χαράλαμπος Βλάχος στο *Ζήτημα Χρόνου* -ας με συγχωρέσουν όσοι τους ξεχνά.

Αυτών το μίτο πιάνει και η εξαιρετικά συμπαγής νουβέλα του Γιάννη Μπουκετσίδη *Yerebatan*. Ο κεντρικός ήρωας, ο Σίμος Ρήγας, σιμώνει τους ανθρώπους, για να τους παρατηρήσει, όταν κάποιοι χώροι ελευθερίας (η πλατεία Εξαρχείων;) χάνονται και γι' αυτόν. Ο διαρρήκτης γιατί αυτό είναι το «επάγγελμα» του Σίμου είναι ένας αριστοκράτης διαρρήκτης -άλλωστε Ρήγας είναι το επίθετό του- με μια εντελώς προσωπική ηθική. Λαθροβιώνει στα διαμερίσματα κάποιων πολυκατοικιών χωρίς να τα κλέβει, παρατηρεί διακριτικά τους ενοίκους τους, τους «κανονικούς» ανθρώπους, προσέχοντας (σαν εθολόγος που παρατηρεί μια πρωτόγονη φυλή, σαν ψυχαναλυτής που παρατηρεί τον «τρελλό» ή την «τρελλή» απέναντί του στον καναπέ, σαν φυσικός που γνωρίζει τα όρια -θεωρητικά και πρακτικά- στην ακρίβεια μιας μέτρησης), να μην αλληλεπιδράσει με τα προς παρατήρησιν υποκείμενα και διαταράξει την παρατήρηση, σεβόμενος ταυτόχρονα πλήρως τα απόρρητα της προ-

σωπικής ζωής τους.

Από την παρατήρηση ο Σίμος αναδεικνύει τη συγγένεια ποινικού και λογοτέχνη (για να μας θυμίσει το Ζενέ) ομοιόθετα με τα πολιτικά πρόσωπα της χούντας και της μεταπολίτευσης (ακόμη κι από το χώρο της «επίσημης» ή της κομματικής πολιτικής σκηνής -ο Μίμης Ανδρουλάκης, η Ιωάννα Καρυστιάνη κ.λπ., ανεξάρτητα από τις πολύ δικαιολογημένες διαφορές που μπορεί κάποιος να έχει, είναι χαρακτηριστικά παραδείγματα) τα οποία ασφυκτώντας έχουν στραφεί στο γράψιμο αναδεικνύοντας τη συγγένεια πολιτικού και λογοτέχνη. Παίζοντας μ' ένα παλιό σύνθημα θά 'λεγα πως: Ποινικοί, Πολιτικοί 'ίδια είναι η... Λογοτεχνία, η δραπέτευση από τη φυλακή.

Όταν όμως ο Σίμος γίνεται μάρτυρας ενός εγκλήματος με θύτη έναν δικαστικό και θύμα μια τραβεστί αρχίζει η αλληλεπίδραση παρατηρητή και παρατηρούμενου. Εδώ ο Γιάννης Μπουκετσίδης κατορθώνει να σκιαγραφήσει ένα σύγχρονο τραγικό ήρωα και να δώσει μια ιδιοφυώς πρωτότυπη λύση. Πρέπει οπωσδήποτε να αναφερθεί πως το κείμενο είναι γραμμένο πολύ πριν την υπόθεση Σακελλαρόπουλου - Χειλουδάκη.

Αλλά η αξία του *Yerebatan* δεν σταματά εδώ. Ο μύθος της Άρτεμης, το παν μέτρον άριστον (των... αρχαίων ημών προγόνων) στο κυνήγι, βρίσκει στο *Yerebatan* τη σύγχρονη αναλογία του. Πώς, δηλαδή, αυτό, που επαγγέλλεται την ανατροπή του υπάρχοντος, μεταστρέφεται στο ακριβώς αντίθετό του. Το πρόβλημα της αφομοίωσης, το πρόβλημα όλων των επαναστάσεων. Διδακτικός ο μύθος για τον αναρχισμό μια και σε κάποιες εκφάνσεις του μετατράπηκε σε racket.

Ο δεύτερος μύθος που φτιάχνει τον καμβά είναι ο μύθος της Μέδουσας. Εδώ οι επιρροές από τον Γκι Ντεμπόρ είναι σαφείς: «Το θέαμα (...) είναι ο χώρος του παραπλανημένου βλέμματος και της ψευδούς συνειδησης». Τα ΜΜΕ δεν είναι αντικείμενα του βλέμματός μας αντίθετα εμείς υπο-κείμενα στο βλέμμα της εξουσίας, το οποίο δεν είναι άλλο από τα ΜΜΕ, που μας μετατρέπει σε αντικείμενα, που μας πετρώνει, όπως ακριβώς απολιθώνει το βλέμμα της Μέδουσας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι εκδόσεις ΒΙΒΛΙΟΠΕΛΑΓΟΣ δεν επέλεξαν τυχαία ως πρώτο βιβλίο το *Yerebatan* αφού τα πολιτικά νοήματά του (για όποιον ξέρει να διαβάζει ανάμεσα στις γραμμές) συνιστούν ένα τμήμα του απολογισμού της μεταπολιτευτικής περιόδου που έχει έρθει η ώρα να ολοκληρωθεί.

Το ΒΙΒΛΙΟΠΕΛΑΓΟΣ αποτελεί κατά κάποιο τρόπο τη συνέχεια, αλλά και την α-συνέχεια, του εκδοτικού οίκου ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΙΣ, που έχει εκδώσει τα βιβλία του Μάρει Μπούκτσιν *Τι είναι Κοινωνική Οικολογία* (συμπεριλαμβάνει τη συνέντευξη *Αναρχισμός και Κοινωνική Οικολογία*) και *Η Σύγχρονη Οικολογική Κρίση*, το θρυλικό κόμικ του Γκίλμπερτ Σέλτον *Οι Εναλλακτικές Περιπέτειες των Freak Brothers* και τη συλλογή με τα *Αστυνομικά Διηγήματα των Άρθουρ Κόναν Ντόιλ, Ντέι Κιν, Αντρέ Πικό κ.λπ.*

Μιχαήλ Πρωτοψάλτης

Ποιος θυμάται τους 33;

Ξεκινά την Παρασκευή 22 Μαΐου στο Εφετείο της οδού Σωκράτους η εκδίκαση της έφεσης που άσκησαν οι 33 καταδικασμένοι για «παράνομη αφοσκόληση και εξύβριση». Θυμίζουμε ότι συνελήφθησαν στις 2 Νοέμβρη του 1991 για αφίσες που καταδίκάζαν τον εμπρησμό της Πρυτανείας από την αστυνομία.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ: • ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΤΥΠΟΙ» (τηλ.: 3602040), «ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ» (τηλ.: 3608635). • ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίσπου 7, πλ. Κουλέ Καφέ, Ανω Πόλη) ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΝΑΥΤΙΛΟΣ» (Πατριάρχου Ιωακείμ 13, τηλ.: 257364). ΕΠΙΣΗΣ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 8.00 - 10.00 μ.μ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.

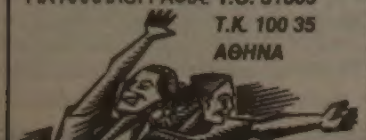
Αλφα

ΕΤΟΣ 4ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 133

ΕΚΔΟΤΗΣ: «ΑΛΦΑ» Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 17-19
Τα γραφεία είναι ανοικτά
κάθε Πέμπτη 8.00-10.00 μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 38.43.950
e-mail: alfamarc@compulink.gr
http://www.geocities.com/
CapitolHill/Lobby/4002
ΓΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Τ.Θ. 31809

Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ (περιφερειακή Υμηττού, αεροδρόμιο Σπάτων, λεωφόρος Σταυρού - Ελευσίνας)

«... η διαπάρεξη της φύσης και της οικολογικής ισορροπίας του Υμηττού συνδέεται άμεσα με το βασικό «κελετσικό» έργο του αεροδρομίου των Σπάτων. Η αλλαγή του μικροκλίματος της περιοχής, η αύξηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, η ηχορύπανση ως συνέπεια της κυκλοφορίας αυτοκινήτων και φορτηγών που θα κινούνται στους δρόμους αυτούς όπως φυσικά και η καταστροφή του πνεύμονα της περιοχής είναι λίγα απ' τα τεράστια προβλήματα που θα επιβαρύνουν την ήδη ταλαιπωρημένη ζωή μας και πόλη μας...» «...ότι το θέμα δεν έχει μόνο περιβαλλοντολογικές επιπτώσεις αλλά και κοινωνικές. Διχοτομούνται γειτονιές, καταστρέφονται πάρκα και χώροι ζωής με την αναξέλεγκτη δόμηση και την αύξηση της οικοδόμησης που θα προκύψει, με την δημιουργία εμπορευσμένων κέντρων, οικονομικών ζωνών κ.α. Ότι η προέκταση της πόλης - αγοράς (που ήδη ζούμε) εμπορευματοποιεί την ίδια μας τη ζωή, τις ίδιες μας τις καθημερινές σχέσεις...» «... αν τελικά πόλη δεν είναι μόνο τα κτίρια, οι δρόμοι και οι πλατείες, δεν είναι οι «ειδικές» συγκοινωνολογίες και πολεοδομίες που θα αποφασίσουν, δεν είναι το δημοτικό συμβούλιο και οι παρατρεχάμενοι. Πώς είναι ο ρόλος του πολίτη - όχι σαν ψηφοφόρου και φορολογούμενου - πώς μπορεί να είναι οι μορφές αντίστασης, οι τρόποι συμμετοχής...»

Τα παραπάνω είναι αποσπάσματα από προκηρύξεις και κείμενα που κυκλοφόρησαν πριν δύο περίπου χρόνια από την «πρωτοβουλία κατοίκων ενάντια στην περιφερειακή Υμηττού» η οποία δεν υφίσταται πιά.

Οι εξαγγελίες για τα έργα που πρόκειται να γίνουν στα βορειανατολικά προάστια (αεροδρόμιο Σπάτων, λεωφόρος Σταυρού - Ελευσίνας -με διάδια, περιφερειακή Υμηττού...) πραγματοποιήθηκαν γύρω στο 1991 με 1992. Από τότε έχουν γίνει διάφορες κινήσεις ενάντια στα έργα αυτά, σ' άλλους δήμους πιο έντονα, σ' άλλους λιγότερο, με κύριο χαρακτηριστικό κάθε φορά ότι την πρωτοβουλία την έπαιρνε ο κάθε δήμος. Το αποτέλεσμα ήταν η μη συμμετοχή των πολιτών στις επιτροπές αγώνα που κατά καιρούς φτιάχνονταν (με εξαίρεση τον αγώνα των κατοίκων του Χαλανδρίου οι οποίοι αποφάσισαν τις κινητοποιήσεις τους μέσα από λαϊκές συνελεύσεις).

Όλα αυτά τα χρόνια είχαν πραγματοποιηθεί εκδηλώσεις, παρεμβάσεις, συζητήσεις που ουσιαστικά δεν οδήγησαν πουθενά και έτσι η κατάσταση πλέον έχει διαμορφωθεί ως εξής: όσον αφορά τους δήμους που τους αφορούν τα έργα, οι δήμοι Χολαργού, Παπάγου, Σπάτων, Βύρωνα τα έχουν αποδεχθεί, ενώ ο δήμος Αγ. Παρασκευής είναι ο μόνος (μαζί με τα Γλυκά Νερά) που ακόμα «ταλεύει» το ζήτημα προτείνοντας σαν εναλλακτική λύση τη σήραγγα. Είναι, ωστόσο, χαρακτηριστικό πως ο δήμος της Αγίας Παρασκευής απορρέει να συνδέσει την περιφερειακή Υμηττού με το αεροδρόμιο των Σπάτων και τη λεωφόρο Σταυρού-Ελευσίνας και η λύση της σήραγγας, που προτείνει, αφορά μόνο το κομμάτι της Αγίας Παρασκευής και όχι συνολικά τη λεωφόρο. Έτσι το πρόβλημα έγινε «τοπικό» και ταυτόχρονα άρχισε ένα κινήμα δημοσιοποίησης της άποψής αυτής (για σήραγγα) μέσα από συναυλίες-φίστες και συνεντεύξεις στα ΜΜΕ, χωρίς κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Η πολιτική του δήμου είναι συγκεκριμένη: Αν' τη μία βγαίνει ως αγωνιστικός και ως ο μόνος που αντιστέκεται, και απ' την άλλη κρατάει την αντίδραση σε κάποια όρια, έτσι ώστε να συμμετέχει λίγος κόσμος, για να μην πάρει μαζικές διαστάσεις η αντίδραση και υπάρξουν ανεξέλεγκτες γι' αυτόν καταστάσεις. Μ' άλλα λόγια, και σε συνάρτηση με την αντιπρόταση της σήραγγας, ο δήμος πηγαίνει για μια αξιοπρεπή ήττα.

Αυτή τη στιγμή λειτουργεί μια επιτροπή αγώνα στην οποία συμμετέχουν ο δήμαρχος και άλλοι δημοτικοί σύμβουλοι, κάποιοι πολίτες και περιβαλλοντολογικοί συλλόγοι.

Μέσα στο καλοκαίρι αναμένεται να ξεκινήσουν τα έργα για την κατασκευή του δρόμου (τα έργα έχουν ήδη ξεκινήσει στο αεροδρόμιο των Σπάτων και τη λεωφόρο Σταυρού-Ελευσίνας χωρίς καμιά αντίδραση). Μάλιστα, πριν μερικές εβδομάδες, όταν εμφανίστηκαν μπουλντόζες στα Γλυκά Νερά, κάτοικοι εμπόδισαν το καταστροφικό τους έργο και έτσι διακόπηκε κάθε διαδικασία.

Ίσως, με την εξέλιξη που έχουν πάρει τα πράγματα, είναι πολύ δύσκολο ως αδύνατο να αποτραπεί η κατασκευή του έργου. Το μόνο που μπορεί να γίνει είναι η καθυστέρησή του (πράγμα που σημαίνει μεγάλο κόστος-ζημιά για την εταιρεία και τους εργολάβους).

Πιστεύω όμως πως το ζήτημα των μεγάλων δρόμων του αεροδρομίου είναι μια πολύ καλή ευκαιρία, μια σημαντική αφορμή για να μιλήσουμε για τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την πόλη. Να μιλήσουμε για τον πολεοδομικό σχεδιασμό και πώς αυτός, με την συνείδηση των δημοτικών αρχών, γραμμίζει γειτονιές και μικρομάγαζα και φτιάχνει γιγάντια σούπερ-μάρκετ και εμπορικά κέντρα. Δρόμους για τα αυτοκίνητα και την κυκλοφορία των εμπορευμάτων, πλατείες-κέντρα μιας σπημμένης εμπορευματικής διασκέδασης.

Να μιλήσουμε για την καθημερινή σύνθλιψη της ανθρώπινης επικοινωνίας, του ελεύθερου χρόνου, του παιχνιδιού. Να μιλήσουμε για την πόλη που σχεδιάζεται για εμάς χωρίς εμάς. Μπορούμε να αρχίσουμε να μιλάμε για την πόλη σαν καθημερινό χώρο ζωής, προσωπικών σχέσεων, ψυχαγωγίας, τόπο γιορτής. Να μετατρέψουμε την απάθεια σε δράση, να προτάξουμε τις δικές μας ανάγκες.

Δεν ζούμε όμορφα και με τα έργα θα χαλάσει περισσότερο περιβάλλον και η ποιότητα της ζωής μας. Ζούμε έναν εφιάλη που σε λίγα χρόνια, αν αφήσουμε τις τύχες μας στους διευθυντές της ζωής μας, θα γίνει ο χειρότερός μας!

Σ. Α., Αθήνα

Πορεία για τους ζαπατίστας

Περίπου 500 άτομα -αριστεροί, αναρχικοί, αντεξουσιαστές- συμμετείχαν στην πορεία διαμαρτυρίας την Τρίτη 12 Μάη, από τα Προπύλαια προς τη μεξικάνικη προεβία (πλ. Κολωναίου), εκφράζοντας την αλληλεγγύη τους στον αγώνα των ζαπατίστας και ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα 16 κομμάτων, οργανώσεων και εντύπων της λεγόμενης εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Εκατομμύρια τέθηκαν με τη Διεθνή Επιτροπή Παρατηρητών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Τοιάκας από την Ελλάδα, με πανά που έγραφε «Είμαστε όλοι ινδιάνοι του κόσμου» (κεντρικό σύνθημα της πρόσφατης ανθρωπιστικής αποστολής στην Τοιάκας των κομμάτων της Κομμουνιστικής Επανάστασης, της Δημοκρατικής Αριστεράς και των Πρασίνων της Ιταλίας), ενώ «διακριτική» ήταν η «περιφρούρηση» από δημοίους των ΜΑΤ και των Ε.ΚΑΜ. Τα συνθήματα που κυριάρχησαν ήταν: «Κάτω τα χέρια από τους ζαπατί-

στας», «Πόλεις της Ευρώπης, βουνά του Μεξικού, πόλεμο στον πόλεμο του καταλισμού».

Η πορεία σταμάτησε τελικά στη λεωφόρο Βασ. Σοφίας, στο ύψος της οδού Κουμπάρη και σε 50 μέτρα απόσταση από τις κλούβες της αστυνομίας που την είχαν αποκλείσει. Αντικρουστικά των διοργανωτών πέρασε για να τοιχοκολληθεί ψήφισμα διαμαρτυρίας στη μεξικάνικη προεβία.

Για μια ακόμη φορά (μετά τις πορείες των αδιόριστων, των εργαζομένων στην Ιονική) το υπ. Δημ. Τάξης εφάρμοσε την τακτική του -ακόμα και οπτικού- αποκλεισμού διαδηλωτών/τριών από το αντικείμενο της οργής τους.

Αν στόχος των διοργανωτών ήταν η προσέγγιση της μεξικάνικης προεβίας και με δεδομένο ότι ακριβώς ο ίδιος αποκλεισμός είχε συμβεί στην τελευταία πορεία για τους ζαπατίστας (13/1), μήπως θα ήταν προτιμότερο να είχε οριστεί η συγκέντρωση στην πλ. Κολωναίου και στη συνέχεια να ακολουθούσε η πορεία στο κέντρο της Αθήνας;

Ε.Π. Αθήνα

Η ιδιοκτησία δεν έχει ηθική και πολύ περισσότερο μνήμες

Επανερχεται στο προσκήνιο μετά την πώληση του το κτήριου της οδού Φυλής και Φερών 30.

Ένα κτήριο με μεγάλη πολιτική και συναισθηματική αξία για κάποιους που έζησαν πρόσφατα έσω για λίγο διάστημα εκεί. Για τους καταλήψεις της οδού Φυλής και Φερών.

Μια κατάληψη που έγινε στις 6 Γενάρη του 91 και αγκυλώθηκε όχι μόνο από τον ευρύτερο αναρχικό - αντεξουσιαστικό χώρο αλλά κυρίως από την γειτονιά, σε μια από τις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας. Από την πρώτη μέρα οι γείτονες ήρθαν σε επαφή μαζί μας και μας δώσαν την αλληλεγγύη και τη εμπιστοσύνη τους. Μια εμπιστοσύνη και αλληλεγγύη που έγινε πολύ πιο δυνατή κάτω από κάποια γεγονότα της γειτονιάς όσο και μετά την εισβολή των ΕΚΑΜ στην κατάληψη τον Δεκέμβρη του '91. Ήταν οι ίδιοι γείτονες (η κυρία Κατερίνα με τον σύζυγό της, ΕΑΜίτες και οι δύο) που μας μίλησαν για την ιστορία του σπιτιού, για τον Α. Σβάλου και για άλλες λεπτομέρειες του κτιρίου.

Η κατάληψη πέρα από την πλούσια πολιτική και κινηματική της δραστηριότητα (για αυτό μπηκε και στο στόχαστρο των μηχανισμών καταστολής) είχε αναλάβει πολιτιστικές και κοινωνικές δραστηριότητες στην γειτονιά, με αποκορύφωμα τον αυθόρμητο γλέντι στον δρόμο που έγινε στη διασταύρωση της Φυλής με τη Φερών, με την συμμετοχή των περισσότερων γειτόνων, που σπάνια κατέβαιναν βράδυ στο δρόμο.

Ηδη όμως η δραστηριότητα της κατάληψης έχει ενοχλήσει τους μηχανισμούς καταστολής. Με πλεση στο ίδρυμα Σβάλου (που έχουμε μάθει πιά πως είναι οι κληρονόμοι του κτιρίου) πιέζουν την έξωσή μας. Αφού δεν καταφέρνουν τίποτα με τους διάφορους ελλειγμούς τους τόσο από το ίδρυμα όσο και από την αστυνομία, μεθοδεύεται όμως από το ίδρυμα Σβάλου η πώληση του κτιρίου μέσω πλειστηριασμού.

Μαθαίνουμε μάλιστα πως η τιμή εκμίσθης είναι 7 εκατομμύρια δραχμές.

Με μαζική συμμετοχή, τόσο από καταλήψεις και συμπαραστάτες τους, όσο και από γείτονους (που είχαν έρθει σαν μαρτυρές σε τυχόν ανακρίβειες που θα επικαλείτο το ίδρυμα) καταφέραμε να ματαιώσουμε τον πλειστηριασμό.

Σ' αυτήν την διαδικασία πρέπει να πούμε πως είχαμε την αμέριστη συμπαράση πέραν των γειτόνων και φοιτητών μέλη των Δ.Σ. της Νομικής που είχαν λόγο στο ίδρυμα Σβάλου κατά την διαθήκη.

Παρακάτω αναφέρεται μέρος του κειμένου - προκήρυξης που μοιράστηκε τόσο στην γειτονιά όσο και στους παρεννοκόμενους την μέρα και στον χώρο του πλειστηριασμού.

«... Και βέβαια η καταστολή δεν σταματά εδώ. Με κύρια αιχμή τους χώρους που αυτοοργανώνονται και λειτουργούν πάνω σε μια συλλογική βάση αντιστεόμενοι και αντιπθεμένοι στους όρους ζωής που προσαθούν να επιβάλλουν με καταστολή και ποινικοποίηση, διαστρέβλωση κάθε διαφορετικής πολιτικής έκφρασης και πολιτικής πρακτικής. Ήδη η βία εκκένωση της κατάληψης της οδού Ακομινάδων το περασμένο καλοκαίρι από τα ΜΑΤ με εντολή του Δήμου Αθηναίων, το κλείσιμο των δύο αντεξουσιαστικών στεκιών σε Αθήνα και Θεσ/νίκη καθώς και σταθμών στη Θεσ/νίκη του Ράδιο Κιβωτός και του Ράδιο Ονταπιάς δείχνει ξεκάθαρα τις διαθέσεις τους.

Οι παραπάνω θέσεις, απόψεις και πρακτικές που αναπτύσσονται στην κατάληψη πιστεύουμε πως κέντρισαν το ενδιαφέρον της Αστυνομίας να μεθοδεύσει την καταστολή της. Με στενή παρακολούθηση στην αρχή από αστυνομικούς με πολιτικά και τώρα με την προσπάθεια εξώσης μας μέσω διαδικασίας πώλησης του κτιρίου με πλειστηριασμό. Σ' αυτή την επίθεση εντολοδόχος της Αστυνομίας είναι το ίδρυμα Σβάλου, που συμπεριφερόμενο σαν τυχάος μικροιδιοκτήτης ξεπουλά το ακίνητο.

Προβαλλόμενος λόγος πώλησης του κτιρίου είναι η εξουκονόμηση χρημάτων για υποτροφίες φοιτητών.

Είναι τουλάχιστον προκλητικό και «εκ' του πονηρού» 15 χρόνια μετά την έ-

δρυση του Κοινοφελούς Ιδρύματος Υποτροφιών Α. Σβάλου χωρίς μέχρι τώρα να έχει δώσει καμιά υποτροφία να προβεί στη πώληση του κτιρίου της Φερών 30 τώα, ένα χρόνο μετά την κατάληψη του από φοιτητές και εργαζόμενους νέους.

Υπάρχει καλύτερη κοινοφελής προσφορά του Ιδρύματος προς τον φοιτητή απ' αυτό που έχουν κάνει ήδη, την επισημική και την αξιοποίηση του κτιρίου δηλαδή, ώστε να καλύπτει τις ανάγκες στέγασης τους.

Η μελέτη διοικούσα επιτροπή που έχει η διαχείριση του σπιτιού αποτελείται από τους Στ. Δημόπουλο, Ιω. Σακαελαρίο, Γ. Βαλλιαντή, Φ. Ρεγλερή, Αρ. Μάνεση, και 2 φοιτητές από τη Νομική Αθηνών και Θεσ/νικης. Ο κ. Μάνεσης και ο κ. Ρεγλερή έχουν όπως είναι γνωστό μεγάλη κοινωνική επιφάνεια, έχοντας γράψει βιβλία για το Δίκαιο, για τα δικαιώματα των μειονοτήτων κλπ. Προξενεί πραγματικά έκπληξη το πως αυτοί οι κύριοι καταφέρουν με τόσο ελαφρά συνείδηση να ακολουθούν μια πρακτική αντίθετη μ' αυτή που υποστηρίζουν με το λόγο τους άλλοτε προφορικά και άλλοτε μέσα από τα γραπτά τους. Αγνοώντας την τύχη του σπιτιού εδώ και χρόνια και χωρίς να έχουν έρθει ποτέ σε επαφή μαζί τους, παρόλο που εμείς επανειλημμένα το ζητήσαμε, αρκέστηκαν στις σκουφάνιες της Σοφάκειας τις οποίες έχουν το θράσος να επαναλαμβάνουν. Όχι βέβαια τώρα στα γεράματα να σπύλνται το δαφνοστεφανώμενο όνομα τους, η εξαίσια φήμη τους και η πολύτιμη θέση τους στέλνοντας τα ΜΑΤ να ενοικιάσουν νεαρούς καταλήψεις μεταξύ των οποίων βρίσκονται και φοιτητές. Αυτό πολύ εύκολα και πολύ πιο καθαρά γίνεται αν απλά αλλάξει το όνομα του ιδιοκτήτη. Ή να πιστέψουμε πως εξαπατήθηκαν από τα λόγια των αστυνομικών υπαλλήλων. Μπορούν και μόνοι τους να κρίνουν πότε και με

ποίο τρόπο θα διαλύσουν μια κατάσταση καταστρέφοντας και ότι εμπεριέχεται μέσα σ' αυτή. Γνωστή και μη εξαιρεταία η «φήμη» και το «ήθος», η εξουσία και τα μέσα της.

Απαιτούμε να σταματήσει κάθε διαδικασία πώληση του κτιρίου που στεγάζει την κατάληψη Φερών 30 και κάθε πρωτοβουλία που κινείται μέσα από αυτή.

Οι καταλήψεις στέγης της Φερών 30»

Ένα μήνα μετά εισβάλλουν τα ΕΚΑΜ και συλλαμβάνουν 86 άτομα που παροικολοιούσαν εκδήλωση της κατάληψης...

Επειδή αυτές τις μέρες κάτι ανάλογο συνέβη στην κατάληψη Βίλα Βαρβάρα στην Θεσ/νίκη, οι συγκρούσεις και οι ομοιοτήτες είναι προφανείς.

Όπως και στην Φερών τότε, ελαττοί κατάλαβαν την ουσία του ζητήματος, έτσι και στην βίλα Βαρβάρα σήμερα, ελάχιστα είναι αυτοί που καταλαβαίνουν.

Η εκ των υστέρων διαμαρτυρία για την χρήση των κτηρίων είναι ανώφελες.

Οι καταλήψεις στέγης τόσο στην Αθήνα όσο και στην Θεσ/νίκη, μέσα από την πρακτική και τον λόγο τους άγγιξαν μεγάλα και δομικά προβλήματα των μητροπόλεων. Ένα από αυτά που άγγιξαν ήταν η αυτοαναίρεση της ιδιοκτησίας και της χρήσης της.

Κανείς δεν μπορεί να αποδείξει πως είναι πιο κοινοφελής η χρήση μιας κατάληψης η μετά από την εκκένωση της χρήσης του κτηρίου που συνήθως, λειτουργεί ή σαν πηγή χρηματοπισμού, είτε σαν άλλοι κοινοφελείς παροχές.

Όσο για τους φίλους και συντρόφους την Βίλας Βαρβάρας όπως λέει και το σύμβολο των καταλήψεων «πάμε για άλλα».

Δεν λυπόμαστε για αυτά που χάθηκαν, χαίρομαστε για αυτά που θα έρθουν.

Ένας καταλήψιας της οδού Φυλής και Φερών 30

16 Μάη: γιορτές δρόμου σ' όλο τον κόσμο

Πέρα από τις ποικίλες αναλύσεις που έχουν γίνει και συνεχίζουν να γίνονται για την πόλη και τα προβλήματα της, το αδιαμφισβήτητο γεγονός παραμένει ότι η ίδια η δομή της πόλης είναι σχεδιασμένη όχι για την καλύτερη εξυπηρέτηση του ανθρώπου, αλλά για την καλύτερη εξυπηρέτηση του κεφαλαίου. Ο ζωτικός χώρος του ανθρώπου συμπίπτει και εκμηδενίζεται, ενώ ο ζωτικός χώρος των εμπορευμάτων διογκώνεται ολοένα περισσότερο, απειλώντας να περιβάλει και τον ίδιο τον άνθρωπο.

Αποκλεισμένοι στα τετραγωνισμένα διαμερίσματα μας - πιστή απεικόνιση του τετραγωνισμένου, μονοτού κόσμου της παραγωγής - μπορούμε να ελπίζουμε σε καλύτερες συγκοινωνίες, καταλυτικούς κινητήρες αυτοκινήτων, ή περισσότερους χώρους πράσινου. Παίρνοντας αδιαμφισβήτητα δικαιώματα μας - όπως ο αέρας που αναπνέουμε και η ελευθερία κίνησης στο χώρο που μας περιβάλλει - με τους εκάστοτε αντιπροσώπους του κυρίαρχου συστήματος, ξεχνάμε όλα αυτά που με ασύδωτο ρυθμό μας κλέβουν από τη ζωή μας.

Σχεδόν όλες οι ανθρώπινες λειτουργίες έχουν αντικατασταθεί από μια ενδιάμεσοποιημένη αναπαράστασή τους ή έχουν εξολοκλήρου αφανισθεί από την εκέταση του χώρου των εμπορευμάτων. Ο χώρος της πόλης δεν είναι πλέον ένα ενιαίο ελεύθερο πεδίο κίνησης. Κατακεραματισμός, βία ακρωτηριασμένων δεν προσφέρει παρά μια σειρά από προκαθορισμένα και - συχνά εξαναγκασμένα ως προς την επιλογή τους - σημεία.

Σπίτα, δουλειά, χώρος διασκέδασης, χώρος κατανάλωσης αγαθών. Ενδιάμεσα δεν υπάρχει τίποτα πέρα από τον χαμένο χρόνο, καθώς ο χώρος που μας περιβάλλει μετουσιώνεται σε χρόνο που χάνουμε για να μεταφερθούμε από το ένα σημείο στο άλλο.

Στους δρόμους δεν κινούνται πλέον άνθρωποι, αλλά εμπορεύματα διαφόρων ειδών. Φορτηγά με καταναλωτικά αγαθά, αυτοκίνητα που μεταφέρουν τα οχήματα στο χώρο της δουλειάς ή τα λεφτά στο χώρο κατανάλωσης. Η κίνηση χωρίς κάποιον προορισμό - σκοπό στην πόλη, όχι μόνο θεωρείται εκκεντρική αλλά είναι και από δύσκολη έως εξαιρετικά επικίνδυνη. Παρακάμπτοντας το μολυσμένο αέρα από τα καυσάερα των αυτοκινήτων, τη πιθανή σύλληψη από τους μάσκες που συνηθίζουν να συλλαμβάνουν ως ύποπτους αυτούς που περιφέρονται τη νύχτα στους δρόμους ανά να βρίσκονται σπία τους ή σε κάποιο μαγαζί, την πιθανότητα να σκοτωθεί από κάποιο όχημα, ανασταλύνει ότι τελικά δεν υπάρχει πουθενά να πας, πέρα από τα σημεία κατανάλωσης- διασκέδασης, αγαθών ή παραγωγικού χρόνου.

Η σύγχρονη πολεοδομία είναι φτιαγμένη έτσι που να απαγορεύει την επαφή των ανθρώπων στο δρόμο ή τη συγκέντρωση πλήθους. Η συγκέντρωση ανθρώπων στο δρόμο μπορεί να δημιουργήσει μια ενεργή μάζα, ενός συνειδητού πλήθους - η μαζική στιγμή που το ζύμωμα των ατομικών επιθυμιών δημιουργεί τη μαζική συνείδηση - ενός πλήθους που την ύπαρξή του τρέμει η κάθε εξουσία. Περιοριζόμενοι σε στένα πεζοδρόμια, περιτριγυρισμένοι από θόρυβο, νέφος, αυτοκίνητα και ανθρώπους που βιάζονται να πάνε στον προορισμό τους, όχι μόνο δεν μπορούμε να βρούμε χώρο για συνείρεση, αλλά ούτε καν για άλλες στοιχειώδεις μας ανάγκες: για να επικοινωνήσουμε, να παίξουμε, να γιορτάσουμε και να στηρίξουμε την αντίληψη μας σε προσωπικές εμπειρίες και όχι σε ενδιάμεσοποιημένες πληροφορίες από την τηλεόραση ή τα μ.μ.ε.

Ασπρικτώντας φυλακισμένοι στα προκαθορισμένα σημεία και προορισμούς, έχουμε μόνο μια πιθανότητα δραπέτευσης. Τη σύγκρουση των επιθυμιών μας με τον κόσμο των εμπορευμάτων και την διεκδίκηση και επανασυνειδητοποίηση του ζωτικού μας χώρου από το χώρο των εμπορευμάτων. Την κατάληψη δρόμων, σπιαών και χώρων στην πόλη και την αναδιαμόρφωση τους σε σημεία γιορτής, επικοινωνίας, έκφρασης και παραγμάτων επιθυμιών.

Οι δρόμοι και τα σπία στην πόλη ανήκουν στους ανθρώπους, ανήκουν σε όλους μας. Μπορούμε να τους επανακτήσουμε, στήνοντας γιορτές, παιχνίδια, συναντήσεις και εκδηλώσεις λιάνοντας με την φλόγα της ζωής μας τον πάγο του εμπορευματο.

Στήνουμε αυτή τη γιορτή, καταλαμβάνοντας την Πανεπιστημίου, θέλοντας να χαϊρέσουμε τις υψιλούτες γιορτές και καταλήψεις δρόμων που πραγματοποιούνται σήμερα σε 28 πόλεις, 17 χωρών, να γιορτάσουμε και να επικοινωνήσουμε ανεμπόδιστοι και να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στο κατελλημένο έδαφος της Βίλας Βαρβάρα στη Θεσ/νίκη που εκκενώνεται από δυνάμεις των ΕΚΑΜ και ακολουθείται καταστολή όπως σε μη μπορεί να ήτανεχρησιμοποιηθεί ως χώρος δημιουργίας και επικοινωνίας.

Επανεκκίνηση των χώρων της πόλης - Επανεκκίνηση της ζωής μας.

9 Μάη στη Βίλλα Βαρβάρα

62 χρόνια μετά την επίθεση του στρατού και της χωροφυλακής στους απεργούς που είχαν πλημμυρίσει τους δρόμους της πόλης, αγώνες του χθες και του σήμερα συναντήθηκαν στη villa Βαρβάρα. Ο Γιάννης Ταμτάκος, 90 χρονών πλέον, σύντροφος του Στίνα και του Καστοριάδη, καταδικασμένος και εξορισμένος ως ένας από τους υποκινητές της εργατικής εξέγερσης, έγινε γέφυρα ανάμεσα στο τότε και το τώρα. Με την πιο ζωντανή γλώσσα, μίλησε για τους αγώνες και τις συγκρούσεις εκείνης της περιόδου, τις εξορίες και την προδοσία του ΚΚΕ, για να καταλήξει στη σημερινή επίθεση της εξουσίας ενάντια στην κοινωνία. Στη συνέχεια, στην κατελημμένη ξανά για κείνες τις στιγμές villa Βαρβάρα, ακολούθησε συναυλία με τους *Όχρα Σπειροχαίτη* και *Σμέρνα*. Αρκετές δεκάδες από τους 350 συγκεντρωμένους μείναν και μετά το τέλος της συναυλίας, συζητώντας τις επόμενες κινήσεις μιας μάχης που δεν έχει τελειώσει ακόμα.

Ποινικοποίηση του αντιφασιστικού κινήματος στη Γερμανία

Όταν η κοινωνία εκφασίζεται, οι αντιφασίστες βαφτίζονται εγκληματίες!

Το πρωί της Τρίτης 12.05.98 διεξήχθησαν έρευνες σε κατοικίες αντιφασιστών σε όλη τη Γερμανία. Με μία συντονισμένη και καλά οργανωμένη ενέργεια της αστυνομίας και του βαυαρικού εγκληματολογικού γραφείου ερευνήθηκαν σπίτια αντιφασιστών στο Βερολίνο, Αμβούργο, Γκέτινγκεν, Πάσσαου, Μόναχο, Νυρεμβέργη, Μπίλεφελντ και Μίλντορφ.

Κατασχέθηκαν κομπιούτερ, δισκέτες, προκηρύξεις, αλλά κυρίως ημερολόγια, προσωπικά γράμματα και αντικείμενα (εν μέρει χωρίς καν ένταλμα).

Συνολικά προήχθησαν στα κατά τόπους τμήματα 39 άτομα και απαγγέλθηκαν κατηγορίες σε 28 από αυτούς για πάνω από 100 αδικήματα.

Η έρευνα είχε ως αφετηρία την προσπάθεια εξάρθρωσης μιας υποτιθέμενης εγκληματικής ομάδας, σύμφωνα με το άρθρο 129 Γερμ. ΠΚ, το οποίο χρησιμοποιείται ευρέως για την ποινικοποίηση κοινωνικών αγώνων, ενώ οι αντιφασίστες κατηγορούνται και για κατ'επανάληψη διατάραξη της κοινής ειρήνης, διέγερση (σε απείθεια κατά των διαταγών των αρχών - προκειμένου να εμποδίσουν φασιστικές εκδηλώσεις!), καθώς και φθορά ξένης ιδιοκτησίας.

Στο Αμβούργο ερευνήθηκαν κατοικίες ολόκληρες, αν και τα εντάλματα είχαν εκδοθεί στο όνομα συγκεκριμένων ατόμων. Στο Βερολίνο ανοίχτηκαν πόρτες με προτεταμένα

όπλα χωρίς προειδοποίηση (πραγματοποίηση φαντασιώσεων αμερικανικών αστυνομικών ταινιών...) και κάποια άτομα αλυσοδεύθηκαν με χειροπέδες στα κρεβάτια τους! Στο Πάσσαου τους ανάγκασαν να γδυθούν κατά τη διάρκεια της έρευνας!

Ως χρονική αφετηρία της σύστασης αυτής της υποτιθέμενης εγκληματικής ομάδας θεωρείται το 1993 με την ίδρυση της Antifa Passau. Η εν λόγω αντιφασιστική ομάδα από τη μικρή βαυαρική πόλη στα σύνορα με την Αυστρία (προπύργιο της μαύρης αντίδρασης στη Γερμανία) έχει μπει συχνά στο ρουθόνη της γερμανικής αστυνομίας, καθώς έχει πρωτοστατήσει επανειλημμένα σε ενέργειες αντίστασης ενάντια στη διοργάνωση συνεδρίων του NPD και του DVU (κυρίαρχα ακροδεξιά κόμματα στη Γερμανία), τα οποία παραδοσιακά επιλέγουν τη σάλα των Νιμπελούνγκεν στο Πάσσαου για τις κάθε λογής φασιστοσυνάξεις τους, λόγω της αρχαιογερμανικής μεγαλοπρέπειας που αυτή αναδίδει! Τελευταία φορά ήταν φέτος στις 7 Φλεβάρη, όπου έγιναν εκτεταμένες συγκρούσεις ενόψει του εκλογικού συνεδρίου του NPD, μετά από παγγερμανική κινητοποίηση.

Στη Γερμανία το αντιφασιστικό κίνημα έχει αρχίσει να γίνεται αρκετά ενοχλητικό, καθώς δεν αφήνει αναπάντητη καμιά εκδήλωση των φασιστών.

Τελευταία παρουσία τους ήταν την πρωτο-

μαγιά, όπου αντιμετωπίστηκε δυναμικά πορεία 5000 φασιστών στη Λειψία. Έτσι το γερμανικό κράτος καλείται να παίξει το ρόλο του. Όταν οι επιθέσεις ακροδεξιών έχουν φθάσει τις 12.000 μόνο μέσα στο 1998, το DVU παίρνει 13% στη Σαξωνία - Άνχαλτ και το NPD καλεί διαδήλωση με 5000 κόσμο, ανάμεσα τους οικογένειες με μικρά παιδιά και κυρίως νεολαία, έχει έλθει η στιγμή να χτυπηθεί ο πραγματικός αντίπαλος του κράτους: οι γερμανοί/ίδες αντιφασίστες/τριες.

Την απάντηση ετοιμάζουν ήδη οι γερμανοί σύντροφοι. Για χτες, Παρασκευή 15.05., έγινε κάλεσμα για συνάντηση στην κατάνληψη του Αμβούργου Rote Flora στο St.Pauli και το Σάββατο είναι προγραμματισμένη στις 11:00 διαδήλωση στο κέντρο του Αμβούργου.

Ο κοινός αγώνας
μπάτσων-φασιστών δε θα περάσει!

Για επικοινωνία: Antifaschistische Gruppe Hamburg (AGH), Brigittenstr. 5, 20359 Hamburg, Fax: 0049-40-43189038
e-mail: agh74@hotmail.com
http://www.nadir.org/nadir/initiativ/agh

Επιμέλεια: Χ.Λ.

Η Σύνοδος της ΔΕΕ στη Ρόδο

Την περασμένη Δευτέρα και Τρίτη, έγινε η σύνοδος των υπουργών άμυνας και εξωτερικών της Δυτικο-Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), στην Ρόδο, με προεδρεύουσα χώρα την Ελλάδα. «Ενδιαφέροντα» συμπεράσματα βγαίνουν, για τις νέες στρατιωτικοπολιτικές επεμβάσεις που προωθεί η Δύση και την προσπάθεια της Ευρώπης να δράσει παράλληλα και στη σκιά του ΝΑΤΟ. Στη Σύνοδο της Ρόδου σχεδιάστηκε η νέα στρατηγική: με τη δημιουργία πολυεθνικών στρατηγείων που θα αυξήσουν την ικανότητα της ΔΕΕ να εκτελεί επιχειρήσεις αυτόνομα, είτε με εθνικές δυνάμεις από κράτη-μέλη της είτε με τη χρήση πολυεθνικών δυνάμεων, που έχουν τεθεί στη διαθεσή της, για δράση εκτός των ορίων της ΔΕΕ. Μέσα από αυτά διαφαίνεται ο ρόλος που θέλει να διαδραματίσει η Ελλάδα εδώ και πολλά χρόνια στην περιοχή των Βαλκανίων και της ανατολικής Μεσογείου. Επικαλούμενη τον «κίνδυνο της εμπλοκής στο Κόσσοβο» και της «επέκτασης της σύρραξης στο Μαυροβούνιο και στην πΓΔΜ», η Ελλάδα θέλει να φανεί η αιχμή του δόρατος των σχεδίων των Αμερικανών και των Δυτικοευρωπαίων. Ως επιχείρημα προβάλλεται το ότι είναι η μόνη από τις Βαλκανικές χώρες που συμμετέχει στην ΕΕ, είναι τακτικό μέλος και προεδρεύουσα χώρα της ΔΕΕ και είναι και στο ΝΑΤΟ. Άλλωστε ο ρόλος που θέλει να διαδραματίσει φάνηκε πολύ καθαρά πέρυσι στην περίπτωση της Αλβανίας.

Συμμετέχει στην αναδιάρθρωση της αστυνομίας στην Αλβανία και του κρατικού της μηχανισμού, είναι πρόθυμη να βοηθήσει οικονομικά την πΓΔΜ, να υποστηρίξει όχι μόνο την ένταξη της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην ΕΕ αλλά και οικονομικά.

Σε μια περιοχή ευαίσθητη, όπου οι συγκρούσεις είναι συχνό φαινόμενο και φαντάζουν αναπόφευκτες και για το μέλλον, το όνειρο της «μεγάλης ιδέας» δεν χτίζεται μόνο στρατιωτικά αλλά και μέσω της οικονομικής διείσδυσης.

A.M.

TVX: ολική επαναφορά

Εκτός από τα καθαρά ασφαλίτικα που είδαμε τις τελευταίες μέρες στις αστικές εφημερίδες (για την βίλλα Βαρβάρα), διαπιστώσαμε για πολλοστή φορά ότι υπάρχουν και τα πληρωμένα δημοσιεύματα, και δεν γίνεται φυσικά λόγος για τις πληρωμένες καταχωρήσεις, αυτές είναι έτσι κι αλλιώς νόμιμες... Για τα δημοσιεύματα με τίτλους «Νέα μεγάλη φλέβα χρυσού στην Χαλκιδική» και «Η TVX θα εκμεταλλευτεί και τον χρυσό της Θράκης», που δημοσιεύτηκαν με λίγες μέρες διαφορά στον τύπο της Θεσσαλονίκης (:), γίνεται λόγος. Μάλιστα ο Στέργιος Χατζηνικολάου(;;) που «υπογράφει» το πρώτο δημοσίευμα υποστηρίζει βάσει «αποκλειστικών του πληροφοριών», ότι η TVX HELLAS GOLD, η καναδικών συμφερόντων πολυεθνική που προσπαθεί να «πατήσει» στα χωριά του Στρυμονικού κόλπου, έχει βάλει σκοπό να κάνει εξορύξεις σε περιοχή που απέχει δέκα χιλιόμετρα από το σημείο όπου ήθελε να στήσει το εργοστάσιο της στην Ολυμπιάδα. Βέβαια στο κε-

μενο (τμήματα του οποίου παρατίθενται αυτούσια δίπλα), η εταιρεία κοινοποιεί όλο σχεδόν το πρόγραμμά της για την περιοχή, χρησιμοποιώντας ως ασπίδα την κυβέρνηση και καλλιεργώντας έντεχνα την εντύπωση ότι οι αντιδράσεις των κατοίκων του Στρυμονικού κόλπου έχουν καταλαγιάσει και συνεπώς η επένδυση στην Ολυμπιάδα θα γίνει. Ξέρουμε όμως ότι σε μεγάλο βαθμό η αντίσταση στα σχέδια κράτους-πολυεθνικής για τον Στρυμονικό κόλπο, έχει ξεπεράσει τον τοπικό της χαρακτήρα, και ιδιαίτερα με την αντιπληροφόρηση πολλών συντρόφων και συντροφισσών, είναι πια κτήμα κάθε αγωνιζόμενου/ης σε αυτή τη χώρα. Στο χέρι μας είναι και τώρα - και μάλιστα αν είναι εφικτό πριν τα τέλη Μαΐου - να δράσουμε ενάντια στα νέα σχέδια της TVX, και να κινηθούμε στην κατεύθυνση της ακύρωσής τους, με κάθε τρόπο και μέσο.

Σ.Κ.

“**Π**ρο των πυλών βρίσκεται, σύμφωνα με πληροφορίες του “ΑτΚ”, η μεγαλύτερη επένδυση που έγινε ποτέ στη χώρα μας. Η επένδυση που θα πραγματοποιηθεί από την TVX Hellas, στην περιοχή Σκουριές της Χαλκιδικής -αποτελεί εδώ και πολύ καιρό μέρος του στρατηγικού της σχεδιασμού-, αναμένεται να έχει κόστος άνω των 90 δις. δρχ., γεγονός που την καθιστά μεγαλύτερη ακόμα και από αυτήν της Ολυμπιάδας, όπου θα δαπανηθεί περίπου 60 δις. δρχ.. Τις προσεχείς ημέρες αναμένεται να ολοκληρωθούν οι μελέτες της επένδυσης (περιβαλλοντική και σκοπιμότητας) -η TVX Hellas προσδιορίζει την ολοκλήρωσή τους στο τέλος Μαΐου- που αποτελούν ένα από τα τελευταία στάδια της διαδικασίας. Στην τοποθεσία Σκουριές Χαλκιδικής, που βρίσκεται 10 χλμ. από το Αιγαίο Ν.Α. του μεταλλείου της Ολυμπιάδας, έχει εντοπιστεί πορφυρόλιθο κοίτασμα χρυσού-χαλκού.. Οι έρευνες της εταιρίας στην αραιοκατοικημένη αυτή περιοχή ήταν ιδιαίτερα ενθαρρυντικές αλλά οι ισχυρές αναταράξεις που δημιούργησε η επένδυση της Ολυμπιάδας οδήγησαν τους ανθρώπους της εταιρίας στην απόφαση ν' αναβάλλουν το εγχείρημα για αργότερα. Τώρα που οι συνθήκες είναι αισθητά βελτιωμένες και τα προβλήματα για την επένδυση της Ολυμπιάδας έχουν ξεπεραστεί, η TVX Hellas ανέσυρε το φάκελο της επένδυσης και κίνησε τις διαδικασίες πραγματοποίησής της με αποτέλεσμα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα από σήμερα να έχει στα χέρια της τις μελέτες, που θα δείξουν το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει (...).”

Reclaim The Streets

Στην εποχή μας είναι **στους δρόμους** που πρέπει να διαλυθεί η εξουσία: γιατί είναι στους δρόμους όπου η **καθημερινή ζωή** ενδυναμώνεται, δοκιμάζεται και συνθλίβεται, γιατί είναι στους δρόμους όπου γίνεται η αντιπαράθεση και **πολεμιέται η εξουσία**: οι δρόμοι πρέπει να γίνουν το πεδίο όπου δημιουργείται, απολαμβάνεται και θρέφεται **η καθημερινή ζωή**.

Ο δρόμος είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό σύμβολο, γιατί όλη η **εν-πολιτισμική εμπειρία** περιστρέφεται γύρω από το να σε κρατάν **μακριά από τους δρόμους...** Θέλουν να μένουν όλοι κλεισμένοι στους τέσσερις τοίχους. Έτσι, όταν **αμφισβητείς** την κάθε εξουσία, βρίσκεσαι εγκλωβισμένος στην αδιαφορία και αναρωτιέσαι: «να κοιτάξω τη δουλειά μου» και να μείνω στο πεζοδρόμιο ή να **βγω στο δρόμο;**». Και είναι αυτοί που παίρνουν τα περισσότερα ρίσκα που στο τέλος επιδρούν αποτελεσματικά **στην αλλαγή της κοινωνίας**.

Κείμενα και φωτογραφίες από φυλλάδιο της RECLAIM THE STREETS

Εν-πολιτισμική εμπειρία;

Αυτό δεν υπάρχει ούτε στο λεξικό! Πώς αλλιώς όμως να αποκαλέσουμε σύντομα την όλη διαδικασία με την οποία γινόμαστε καλά προσαρμοσμένα (ή όχι) μέλη της κοινωνίας; Οι λέξεις "ανατροφή" και "διαπαιδαγώγηση" είναι φορτισμένες με τον αέρα της κλασικής πατερναλιστικής διδασχής (μπλιαχ!). Πρόσεχε που πηγαίνεις! Μη βγαίνεις στο δρόμο! Μη μιλάς σε ξένους!

Η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου με τη μορφή του αυτοκινήτου συνεχίζει την καταστροφή της γειτονιάς και της κοινότητας, που χαρακτηρίζει τις μητροπόλεις. Χαράξεις οδικών αξόνων, "πάρκα" επιχειρήσεων, ανάπτυξη του εμπορίου - όλα τους προστίθενται στην αποσύνθεση της κοινότητας και την ισοπέδωση της τοπικότητας. Κάθε μέρος γίνεται ίδιο με κάθε άλλο μέρος. Η κοινότητα γίνεται εμπόρευμα - ένα κέντρο του εμπορίου, υπολογισμένο και κάτω από συνεχή επιτήρηση. Η ικανοποίηση του πόθου για κοινότητα στρέφεται αλλού, περνάει μέσα από το θέαμα που μας πουλιέται ως αναπαράσταση. "Δρόμοι" και "πλατείες" σε στυλ τηλεοπτικής σαπουνόπερας, που πιθηκίζουν το χώρο που καταστρέφεται από το τσιμέντο και τον καπιταλισμό. Ο πραγματικός, δρόμος, σε αυτό το σκηνικό, παραμένει στείρος. Ένας τόπος όπου απλά περνάς, που δεν βρίσκεσαι. Υπάρχει μόνο ως βοήθημα σε κάτι άλλο -σε μια βιτρίνα, ένα τιμοκατάλογο, ένα ντεπόζιτο βενζίνης.

Η άμεση δράση

δίνει στους ανθρώπους τη δυνατότητα να αναπτύξουν μια αίσθηση αυτοπεποίθησης και τη συνείδηση της ατομικής και συλλογικής τους δύναμης.

Η άμεση δράση

βασίζεται στην ιδέα ότι οι άνθρωποι μπορούν να αναπτύξουν την ικανότητα να αυτοκυβερνώνται μόνο μέσα από την πρακτική. Προτείνει πως όλοι οι άνθρωποι πρέπει να αποφασίζουν μόνοι τους για τα σημαντικά ζητήματα που τους αφορούν.

Η άμεση δράση

δεν είναι απλά μια τακτική, πρόκειται για την επιβεβαίωση της ικανότητας των ατόμων να έχουν τον έλεγχο της ζωής τους και να συμμετέχουν στην κοινωνική ζωή χωρίς τη μεσολάβηση ή τον έλεγχο των γραφειοκρατών ή των επαγγελματιών της πολιτικής.

CARNIVAL OF THE OPPRESSED

Η άμεση δράση

περιλαμβάνει ένα μεγάλο φάσμα δραστηριοτήτων, από την οργάνωση κοοπερατίβων ως την αντίσταση στην εξουσία.

Η άμεση δράση

θέτει την ηθική δέσμευση πάνω από το νόμο.

Δεν θα ήταν οι δρόμοι πιο όμορφοι χωρίς αυτοκίνητα;

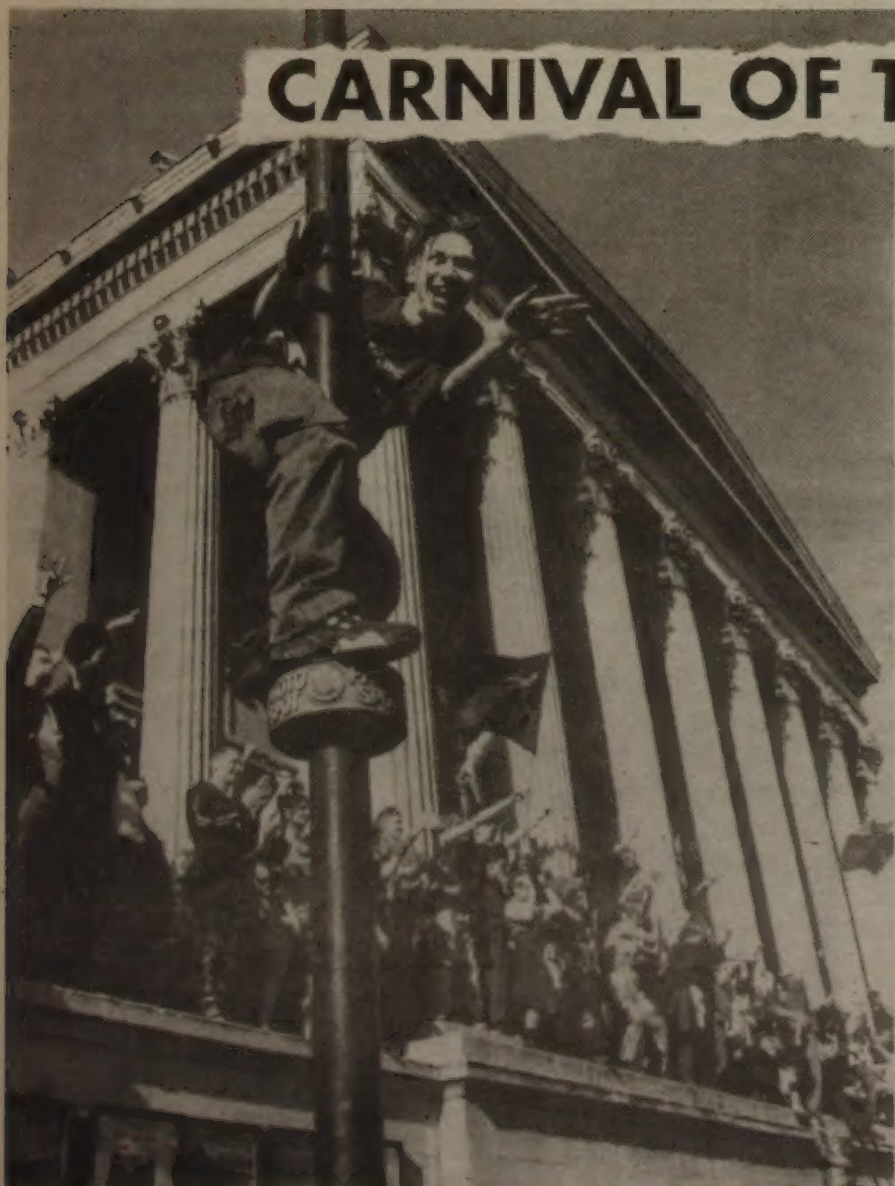
Όχι αν αντικατασταθούν από προστατευμένες νησίδες πεζοδρομημένης κατανάλωσης ή εμπορικά κέντρα. Το να είσαι ενάντια στο αυτοκίνητο από μόνο του είναι ανοησία, σαν να συγκεντρώνεσαι σε ένα μόνο κομμάτι από το παζλ. Ο αγώνας για χώρους απελευθερωμένους από το αυτοκίνητο δεν μπορεί να διαχωρίζεται από τον αγώνα ενάντια στον παγκόσμιο καπιταλισμό γιατί πραγματικά ο πρώτος αποτελεί τμήμα του δεύτερου. Οι δρόμοι είναι πηγμένοι από καπιταλισμό όσο και από αυτοκίνητα και η μόλυνση του καπιταλισμού είναι πολύ πιο ύπουλη.

Η άμεση δράση

δεν είναι το τελευταίο καταφύγιο όταν όλα τα άλλα αποτυγχάνουν, αλλά ο προτιμώμενος τρόπος για να γίνουν τα πράγματα.

the pollution of capitalism

is much more insidious.

Αρχικά οι άνθρωποι σταματούν και αναποδογυρίζουν τα αυτοκίνητα στο πέρασμά τους... εκδικούνται την κυκλοφορία αποσυντίθοντάς την στα αδρανή αρχικά της συστατικά. Στη συνέχεια ενσωματώνουν τα συντρίμια που δημιουργήσαν στα οδοφράγματα που υψώνονται. Ανασυνθέτουν τα απομονωμένα αδρανή στοιχεία σε νέες ζωτικές καλλιτεχνικές και πολιτικές μορφές. Για μια μοναδική φωτεινή στιγμή, ο τεράστιος αριθμός από μοναξίες που αποτελούν τη σύγχρονη πόλη βρίσκονται μαζί σε ένα νέο είδος συνάντησης, γίνονται άνθρωποι. Οι δρόμοι ανήκουν στους ανθρώπους: παίρνουν τον έλεγχο του ζωτικού ιστού της πόλης και τον κάνουν δικό τους.

Γιορτή του Δρόμου στο Μάη του '68

Ο αυτοκινητόδρομος είναι η μηχανική, γραμμική κίνηση που συμπυκνώνεται στο αυτοκίνητο. Ο δρόμος, στην καλύτερη περίπτωση, είναι ένας ζωντανός χώρος ανθρώπινης κίνησης και κοινωνικότητας, ελευθερίας και αυθορμητισμού. Το σύστημα του αυτοκινήτου μάς κλέβει τους δρόμους και μάς τους ξαναπουλά στην τιμή του πετρελαίου. Προτιμά τον χρόνο από τον χώρο, ελαχιστοποιώντας και διαστρέφοντας και τα δύο σε μια εμμονή με την ταχύτητα ή, στη γλώσσα τους, την "αποδοτικότητα". Δεν έχει σημασία ποιός "οδηγεί" αυτό το σύστημα, γιατί οι κινήσεις του είναι προδιαγεγραμμένες.

Οι δρόμοι αποτελούν για την πόλη τους τόπους της κοινής ζωής, αντίθετα στα χέρια της βιομηχανίας και της εξουσίας μετατρέπονται σε απλούς αγωγούς για το εμπόρευμα και την κατανάλωση-ο ήρωας των οποίων είναι, φυσικά, το αυτοκίνητο. Ένα σύμβολο κι ένα σύμπτωμα του κοινωνικού και οικολογικού εφιάλτη που δημιουργούν το κράτος και ο καπιταλισμός, το αυτοκίνητο, το οποίο υπόσχεται την ατομική ελευθερία και καταλήγει να εξασφαλίζει το θόρυβο, την καταστροφή και τη μόλυνση για όλους. Η **Reclaim The Streets** εστιάζει στο αυτοκίνητο -όπου ο παραλογισμός του συστήματος είναι ξεκάθαρα φανερός- για να οδηγήσει στην αμφισβήτηση τόσο του μύθου της "αγοράς" όσο και των πολυεθνικών και θεσμικών υποστηρικτών της.

Ένα ποτάμι από μέταλλο και ατέλειωτα παράθυρα καταναλωτισμού: ο αρχικός σκοπός του δρόμου, οι κοινωνικές σχέσεις, γίνονται ανέφικτες. Στη θέση τους, φτιάχνεται η "κοινότητα" των μονόπλευρων και ελεγχόμενων από τις πολυεθνικές media. Η αναπαράστασή τους γίνεται πραγματικότητα. Με αυτή την έννοια, η δρόμοι αποτελούν την απάντηση και την εκτροπή των media. Εκεί όπου διαδραματίζεται η αυθεντική, άμεση και αμοιβαία επικοινωνία.

Το να "Ξαναπάρουμε Τους Δρόμους" σημαίνει να υπερασπιστούμε την κοινή ζωή. Να γκρεμίσουμε τα φράγματα της απομόνωσης που υψώνει η μανία για το κέρδος. Και η **Γιορτή του Δρόμου** -που σίγουρα δεν είναι απλά ενάντια στο αυτοκίνητο- αποτελεί μια έκρηξη του καταπιεσμένου δυναμικού μας, μια γιορτή της διαφορετικότητάς μας, μια σύνθεση φωνών αλληλεγγύης.

Μια γιορτή της αντίστασης!

Μια

**Γιορτή της
Αντίστασης!**

MAKE IT HAPPEN

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Σήμερα, Σάββατο 16 Μάη, ξεκινά στο Μπέρμινχαμ της Αγγλίας η συνάντηση των 8 πλουσιότερων χωρών του πλανήτη (G8).

Ενάντια σε αυτή τη συνάντηση και με γενικό σύνθημα "**Παγκόσμιος Καπιταλισμός-Παγκόσμια Αντίσταση**", η αγγλική ομάδα "**RECLAIM THE STREETS**" πρότείνει την πραγματοποίηση της **Παγκόσμιας Ημέρας Γιορτών Δρόμου**.

Μέχρι το Σάββατο 9 Μάη είχε δηλωθεί η πραγματοποίηση Γιορτών του Δρόμου στην Άγκυρα, τη Βαρκελώνη, το Βερολίνο, το Λονδίνο, το Μπέρμινχαμ και την Υόρκη της Βρετανίας, τη Μπογκοτά της Κολομβίας, το Μπρίσμπαϊν, το Ντάρβουιν, τη Μελβούρνη και το Σίδνεϊ της Αυστραλίας, το Ντέρρυ και το Δουβλίνο της Ιρλανδίας, τη Γενεύη, το Γκέτεμποργκ της Σουηδίας, το Αμβούργο, τη Λουμπλιάνα της Σλοβενίας, το Ζάγκρεμπ, τη Λυών, τη Μαδρίτη, τη Νέα Υόρκη, την Ολύμπια, το Σαν Φρανσίσκο και το Σιάτλ των ΗΠΑ, τη Νάντη, τη Νυρεμβέργη, τη Πράγα, τη Στοκχόλμη, το Τελ-Αβίβ, τη Θουριγγία της Γερμανίας, το Τορόντο, το Τορίνο, το Τούρκο της Φινλανδίας, την Ουτρέχτη, το Βανκούβερ, τη Ζυρίχη, το Παρίσι και πιθανώς στην Ουγγαρία. Γιορτές Δρόμου θα πραγματοποιηθούν επίσης στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη.

Κάθε μεγάλο

επαναστατικό γεγονός στην ιστορία ήταν μια λαϊκή γιορτή. Από την κατάληψη της Βαστύλης, τις εξεγέρσεις του 1848, την Παρισινή Κομμούνα, τις επαναστάσεις του 1917-19, το Παρίσι του '68. Αντίστοιχα, οι αρχές πάντα αντιμετώπιζαν τις λαϊκές γιορτές ως πρόβλημα, είτε απαγορεύοντάς τις, είτε ανεχόμενές τις, είτε ημιθεσμοθετώντας τις. Γιατί η εξουσία φοβάται την ελεύθερη γιορτή; Μήπως έχει σχέση με τις ουτοπικές ορμές που καταλαμβάνουν ένα πλήθος όταν αυτό συναισθάνεται την δύναμή του; Από την εποχή του μεσαιώνα το καρναβάλι έχει προσφέρει στιγμές του κόσμου που γυρνά τα πάνω κάτω, ενός ανάστατου σύμπαντος ελεύθερου από τη σκλαβιά, τα μαρτύρια και την ανισότητα.

Το **καρναβάλι**

γιορτάζει την προσωρινή απελευθέρωση από την κυρίαρχη αλήθεια και την κατεστημένη τάξη. Σηματοδοτεί την αναστολή της ιεραρχίας, των προνομίων, των κανόνων και των απαγορεύσεων. Το καρναβάλι δεν είναι ένα θέαμα που παρατηρείται από τους ανθρώπους, γιατί οι άνθρωποι το ζουν, γιατί συμμετέχουν σε αυτό, γιατί η ίδια η ουσία του τους αγκαλιάζει όλους.

Reclaim The Streets

Για τον αγώνα στην Περαιά...

Η υπόθεση με το "ραντάρ της Περαιάς", είναι λίγο πολύ γνωστή αφού στην "απουσία" του αποδόθηκαν τελικά όλες οι ευθύνες για την πτώση του Γιάκοβλεφ, τον Δεκέμβρη. Αυτό που ίσως δεν είναι γνωστό είναι ότι οι κάτοικοι των γύρω χωριών (Περαιά, Πλαγιάρι, Τρίλοφος, Νέοι Επιβάτες και Αγ. Τριάδα) έχουν συγκροτήσει εδώ και μήνες την δικιά τους επιτροπή αγώνα, στα πρότυπα, αυτής του Στρυμονικού κόλπου. Μέχρι στιγμής κάτοικοι και επιτροπή βρίσκονταν και βρίσκονται στην άμυνα. Προσπαθούν επί ματαίω να αποδείξουν με μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΜΠΕ), τις συνέπειες που θα έχει η εγκατάσταση του ραντάρ προσέγγισης του αεροδρομίου της Θεσσαλονίκης, για την υγεία τους, αφού η τοποθεσία "Αντλιοστάσιο" που ορίστηκε για να στηθεί μαζί με ένα μικρότερο βοηθητικό ραντάρ, βρίσκεται πολύ κοντά στην κοινότητα Περαιάς καθώς και στα γύρω χωριά. Πριν μήνες βέβαια οι κάτοικοι βρέθηκαν μπροστά σε ένα γεγονός που συνέβαινε δίπλα τους, αλλά δεν του δίνουν ως τότε περισσότερη σημασία από τον κάθε άλλο/η πολίτη, γιατί απλά δεν συνέβαινε σε αυτούς. Όσπου ξύπνησαν μια μέρα και αντίκρισαν ΜΑΤατζήδες και ΕΚΑΜίτες να έχουν περικυκλώσει την περιβόητη θέση "Αντλιοστάσιο", περιπολικά να έχουν μπλοκάρει τους δρόμους που οδηγούσαν στη συγκεκριμένη περιοχή καθώς και τον εισαγγελέα - άλλως τυχαίως και πάλι ήταν ο κύριος Χαράλαμπος Βουρλιώτης (βλέπε περίπτωση κεραιών Χορτιάτη, αφαίρεση μηχανημάτων του ράδιο Ουτοπία) - να τους εξηγεί ότι τα

μηχανήματα εκσκαφής που ήρθαν μαζί τους αρχίζουν τις εργασίες εγκατάστασης. Καμπάνες χτύπησαν, η πλατεία γέμισε και μερικές εκατοντάδες κατοίκων βρέθηκαν απέναντι από τους αστυνομικούς. Στην προσπάθεια να σπάσει ο κλοιός, τέσσερα άτομα (κι ο παπάς μάλιστα της Περαιάς) βρέθηκαν με ελαφρά τραύματα. Το παιχνίδι είχε χοντύνει. Εκτός από τα ψέματα των ΜΜΕ, την πίεση της κοινής γνώμης - που τους άφηνε κι αυτούς μόνους - είχαν τώρα να αντιμετωπίσουν και τους κρανοφόρους. Το παράδειγμα ήταν δίπλα τους, θα έκαναν μια απλή αντιγραφή, τουλάχιστον για να παγώσουν αρχικά το θέμα. Πράγματι δυο φορές έκλεισε η εθνική οδός Θεσ-

σαλονίκης-Καβάλας στο ύψος της Περαιάς, ωστόσο οι αστυνομικές δυνάμεις παρέμεναν και η θεμελίωση του ραντάρ προχωρούσε, με κατασκευασμένο ήδη τον πύργο στον οποίο θα τοποθετηθεί στο μέλλον το ραντάρ. Όμως η αντιγραφή ήταν μέχρι εκεί. Η "επίθεση" των κατοίκων και της επιτροπής αγώνα προέβλεπε μόνο μέχρι την συνδιοργάνωση ημερίδας με την νομαρχία Θεσσαλονίκης και την υπηρεσία πολιτικής αεροπορίας, το Σάββατο της 25ης Απριλίου! Για την ιστορία το μέλος της επιτροπής αγώνα και πρόεδρος της κοινότητας Περαιάς, Αντώνης Ματζάρης, είναι μέλος του ΠΑΣΟΚ, της αντιπολίτευσης όμως. Κάτι που μπορεί να σημαίνει ότι εύκολα η αγωνία των κατοίκων για την υγεία τους και το μέλλον της περιοχής, μετατρέπεται σε πολιτικό παιχνίδι στις πλάτες τους. Ωστόσο στην ημερίδα παρουσιάστηκε και μία ΜΠΕ καθηγήτρη του ΑΠΘ που κρίνεται σκόπιμο να δημοσιευθεί παρακάτω προς πληρο-

φόρηση μας σε περίπτωση που άτομα, ομάδες ή συλλογικότητες θα ήθελαν να δουλέψουν στο επίπεδο της αντιπληροφόρησης, όπως και στη περίπτωση του Στρυμονικού κόλπου. Πάντως μέχρι στιγμής δεν υπάρχει κάποια ανάλογη κίνηση στην Θεσσαλονίκη ή αλλού ενώ ήδη και οι δύο προσφυγές - της επιτροπής αγώνα και των κοινοταρχών - έχουν απορριφθεί από το συμβούλιο της Επικρατείας.

Σ.Κ.

ΑΣΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ RADAR ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μελετήθηκαν και συγκρίνονται με την βοήθεια ψηφιακής γεωγραφικής βάσης δεδομένων του ανάγλυφου της Ελλάδας, και κατάλληλου λογισμικού υπολογισμού ραδιοκάλυψης, οι παρακάτω 6 εναλλακτικές θέσεις για την εγκατάσταση του radar του αεροδρομίου της Θεσσαλονίκης:

1. Αεροδρόμιο (airport)
2. Αντλιοστάσιο Περαιάς (reser002)
3. Όρος Θερμό (thermos)
4. Σουρωτή 1 (δασική βουνοκορφή) (sourot1)
5. Σουρωτή 2 (δασική βουνοκορφή) (sourot2)
6. Σουρωτή 3 (δασική βουνοκορφή) (sourot3)

Για κάθε θέση εξετάστηκε η ραδιοκάλυψη για υποτιθέμενη θέση αεροπλάνου στα ύψη 200, 1000 και 3000 μέτρων, και επισημαίνονται οι αντίστοιχοι εγγύς και χαίτες ραδιοκάλυψης. Με κίτρινο και πράσινο χρώμα δίδεται η εκάστοτε περιοχή κάλυψης ενώ με κόκκινο μωβ και μαύρο δίδονται οι μη καλυπτόμενες περιοχές. Ιδιαίτερα για την θέση αντλιοστάσιο Περαιάς δίδεται χάρτης και για ύψος 2 μ., δηλαδή για έλεγχο της ορατότητας των διαδρόμων προσγείωσης.

Τα αποτελέσματα δίδονται με λεπτομέρεια στους σχετικούς χάρτες και συνοψίζονται παρακάτω:

ΘΕΣΗ	ΟΡΑΤΟΤΗΤΑ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ	ΕΥΥΠΗΡΕΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΕΤΙΜΗ	ΕΥΥΠΗΡΕΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
1. ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ	ΑΡΙΘΗ	ΑΡΙΘΗ	ΚΑΛΗ	ΕΥΕΥΤΕΛΕΣΗ
2. ΑΝΤΛΙΟΣΤΑΣΙΟ ΠΕΡΑΙΑΣ	ΑΡΙΘΗ	ΠΙΟΧΗ	ΚΑΛΗ	ΑΥΤΟΣΦΟΙΤΗ
3. ΘΕΡΜΟ	ΑΡΙΘΗ	ΑΡΙΘΗ	ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ	ΔΑΣΙΚΗ
4. ΣΟΥΡΩΤΗ 1	ΑΡΙΘΗ	ΑΡΙΘΗ	ΑΡΙΘΗ	ΔΑΣΙΚΗ
5. ΣΟΥΡΩΤΗ 2	ΑΡΙΘΗ	ΑΡΙΘΗ	ΑΡΙΘΗ	ΔΑΣΙΚΗ
6. ΣΟΥΡΩΤΗ 3	ΑΡΙΘΗ	ΑΡΙΘΗ	ΑΡΙΘΗ	ΔΑΣΙΚΗ

Συμπερασματικά, η θέση αντλιοστάσιο Περαιάς δεν είναι η βέλτιστη για την εξυπηρέτηση των επιχειρησιακών αναγκών του αεροδρομίου, η θέση αεροδρόμιου είναι πολύ καλή, ενώ άριστος από κάθε άποψη είναι οι θέσεις στην δασική περιοχή της Σουρωτής.

Θεσσαλονίκη 30 Μαρτίου 1998

Γ. Σερηφίδης αν. καθηγητής ΑΠΘ Τομέας Τηλεπικοινωνιών

Συνέντευξη του Isaac Velazco (εκπροσώπου στην Ευρώπη του MRTA)

Μαζική απεργία
πείνας στο Περού

Ερώτηση: Την Τρίτη 5 Μαΐου εσύ και η γυναίκα σου είχατε κάποιους ανεπιθύμητους επισκέπτες. Επί εννέα ώρες οι ομοσπονδιακές αρχές (της Γερμανίας), το ΒΑΥ, το ΒΚΑ και η αστυνομία του Αμβούργου ερευνούσαν το σπίτι και το γραφείο σας, αντέγραψαν τα δεδομένα που υπήρχαν στον υπολογιστή σας και προέβλεψαν σε κατασχέσεις. Ποιά είναι η ιστορία και ο στόχος αυτής της επίσκεψης;

Βελάσκο: Αυτή τη στιγμή στο Περού δεν είναι δυνατόν να υπάρξουμε σαν νόμιμη αντιπολίτευση απέναντι στην δικτατορία του Προέδρου Αλμπέρτο Φουτζιμόρι. Το MRTA για πολύ καιρό τώρα ισχυρίζεται ότι το θεμελιώδες πρόβλημα στο Περού είναι η υλοποίηση του νεοφιλελεύθερου μοντέλου το οποίο απαιτεί την υποστήριξη ενός τρομοκρατικού κράτους. Γι' αυτό, η αντίσταση πρέπει να διεξαχθεί ενάντια στις νεοφιλελεύθερες ρίζες της δικτατορίας. Σε αντίθεση με αυτή την άποψη, μερικοί επιχειρηματίες στο Περού λένε ότι, το πρόβλημα στο Περού είναι ότι κυβερνάται από μια δικτατορία και ότι δεν υπάρχουν δημοκρατικοί κανόνες. Έτσι, αν και προτείνουν την απομάκρυνση της δι-

κτατορίας, θέλουν την διατήρηση του νεοφιλελεύθερου μοντέλου. Το MRTA, από την άλλη, συνεχίζει να κερδίζει την υποστήριξη του πληθυσμού, συμπεριλαμβανομένων και των διανοούμενων.

Διάφοροι αναλυτές μοιράζονται την άποψη μας ότι, το πραγματικό πρόβλημα της χώρας είναι το νεοφιλελεύθερο μοντέλο. Βέβαια, αυτό ενοχλεί τις Η.Π.Α. η οποίες έχουν ωθήσει προς την κατεύθυνση αυτού του μοντέλου, καθώς και της καταπίεσης που το συνοδεύει. Γι' αυτό η Ουάσιγκτον αναζητά τρόπους να απαλλαγεί από την ηγεσία της χώρας. Στο Περού εξελίσσεται μια εκστρατεία, ενορχηστρωμένη από τον εδώ Αμερικανό πρέσβη, η οποία αγγίζει θέματα όπως ο εκδημοκρατισμός και τ' ανθρώπινα δικαιώματα και είναι μια προσπάθεια των Η.Π.Α. να κερδίσει την λαϊκή υποστήριξη για μια αλλαγή στην κυβέρνηση. Να ο λόγος που θέλουν να σωπάσουν την πραγματική αντιπολίτευση, δηλαδή, το MRTA.

Επιπλέον, έχουμε συγκεντρώσει διαμαρτυρίες εναντίον της κυβέρνησης Φουτζιμόρι σχετικά με τις εξω-δικαστικές εκτελέσεις, την δολοφονία των 14 μελών του Κομμάντο "Εντγκαρ Σάντσεζ", στις 22 Απριλίου 1997, όταν αυτό

κατέλαβε την κατοικία του Ιάπωνά πρέσβη στην Λίμα. Επίσης, ενημερώνω τον κόσμο για την απεργία πείνας πολιτικών κρατούμενων, την οποία τα Περουβιανά Μ.Μ.Ε. αποσιωπούν, εξαιτίας των κυβερνητικών πιέσεων. Ακόμη, αποσπάσματα θανάτου στο Περού απειλούν μέλη οργανώσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Όλα αυτά έχουν δημιουργήσει στο Περού μια κατάσταση που μοιάζει με πανικό.

Ερ.: Πώς εξηγείτε την συμπεριφορά των Γερμανικών αρχών;

Βελ.: Αυτές οι έρευνες για δήθεν συμμετοχή σε κάποια απαγωγή έχουν πολιτικό και όχι ποινικό κίνητρο. Επιχειρείται η άσκηση πίεσης προς το δημόσιο έργο μας. Η Ελβετική κυβέρνηση κάνει ακριβώς το ίδιο όταν μου αρνείται άδεια εισόδου στην χώρα αυτή, επειδή θέλω να καταθέσω μια αξίωση εναντίον του Φουτζιμόρι ενώπιον της Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Ο.Η.Ε., με αφορμή της εξω-δικαστικές εκτελέσεις.

Ερ.: Από τις 22 Απριλίου περισσότεροι από 200 κρατούμενοι μέλη του MRTA κάνουν απεργία πείνας. Τι επιθυμούν να επιτύχουν μ' αυτή τους την πράξη;

Βελ.: Πολλοί πολιτικοί κρατούμενοι είναι φυλακισμένοι κάτω από εξοντωτικές συνθήκες κράτησης για περισσότερα από έξι χρόνια. Από το 1992 κρατούνται σε κελιά διαστάσεων τρία επί δύο μέτρα. Δίκαια ο Περουβιανός τύπος έχει περιγράψει αυτά τα κελιά σαν "ζωντανούς τάφους". Κρατούνται εκεί πλήρως απομονωμένοι από τον έξω κόσμο, ούτε έχουν επαφή με δεσμοφύλακες. Βγαίνουν μόνο για μια ώρα κάθε μέρα στην αυλή. Η τροφή είναι πολύ φτωχή και δεν έχουν καμία ιατρική παρακολούθηση. Μέχρι πρόσφατα, είχαν δικαίωμα μόνο μιας επίσκεψης το μήνα. Παρότι τώρα τους επιτρέπεται μια επίσκεψη κάθε εβδομάδα, το γεγονός ότι έχουν απομακρυνθεί σε φυλακές μακριά από τις οικογένειές τους στερούν από τις ευνοϊκές αυτές αλλαγές το νόημά τους.

Οι κρατούμενοι απαιτούν από την κυβέρνηση αξιοπρεπή και ανθρώπινη μεταχείριση, ιατρική παρακολούθηση και νέες, δημόσιες δίκες με ουδέτερους δικαστές και το δικαίωμα να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους.

Έθεσα αυτά τα αιτήματα στην γνώση της Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, στην Γενεύη. Η Επιτροπή επέτρεψε την εισήγηση μιας αίτησης αποφυλάκισης προς τον Πρόεδρο Φουτζι-

μόρι για τον Βικτόρ Πόλαυ Κάμπος, Γενικό Γραμματέα και διοικητή του MRTA, ο οποίος κρατείται στη ναυτική βάση Ελ Καλάο από το 1992. Ο Πόλαυ βασανίστηκε μετά την σύλληψή του και καταδικάστηκε με συνοπτικές διαδικασίες από στρατιωτικό δικαστήριο. Εξαιτίας των συνθηκών κράτησής του, η Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Ο.Η.Ε. κάλεσε τον Φουτζιμόρι να αποφυλακίσει τον Πόλαυ και να τον παραπέμψει σε νέα δίκη κάτω από ικανοποιητικούς διαστικούς κανόνες και με δικαίωμα υπεράσπισης. Πιστεύω ότι αυτή η αποφυλάκιση πρέπει να εφαρμοστεί για όλους τους πολιτικούς κρατούμενους, αφού όλοι τους υφίστανται απάνθρωπες συνθήκες κράτησης.

Στις 5 Μαΐου 1998 εγώ ο ίδιος ξεκίνησα απεργία πείνας αλληλεγγύης προς τους κρατούμενους και για να διαμαρτυρηθώ για τις επιδρομές της Γερμανικής αστυνομίας.

(Η συνέντευξη δόθηκε στον Χουάν Γκερίνγκ. Η μετάφραση από τα γερμανικά στα αγγλικά έγινε από το "Junge Welt", 9 Μαΐου 1998, για λογαριασμό του αμερικανικού περιοδικού "Arm The Spirit").

Πεινασμένοι λεηλατούν στη Βραζιλία

Ένα άτομο σκοτώθηκε και πολλοί ακόμη τραυματίστηκαν στις 6 Μαΐου σε διάφορα επεισόδια ανάμεσα σε απειλησμένους κατοίκους περιοχών της βόρειας Βραζιλίας και τις δυνάμεις ασφάλειας. Η περιοχή αντιμετωπίζει τη χειρότερη ξηρασία των τελευταίων 15 χρόνων, που είναι αποτέλεσμα του «Ελ Νίνο».

Ένας αγρότης παρασύρθηκε και σκοτώθηκε από φορτηγάκι σε αυτοκινητόδρομο, όπου διαδηλωτές ζητούσαν από τους ταξιδιώτες διόδια για να μαζέψουν χρήματα για φαγητό.

Στις 5 και 6 Μαΐου, τουλάχιστον πέντε χιλιάδες αγρότες συμμετείχαν σε επιδρομές σε σουπερμάρκετ και φορτηγά, που οργάνωσε το MST στις πολιτείες Pernambuco και Rio Grande del Norte. Στην πόλη Granata, 500 άνθρωποι έσπασαν τις πόρτες ενός σουπερμάρκετ και άρχισαν να το λεηλατούν. Άνδρες της στρατιωτικής αστυνομίας επενέβησαν με αποτέλεσμα να τραυματιστούν τρία άτομα. Ο δήμαρχος της πόλης την είχε ήδη κηρύξει σε κατάσταση ανάγκης εδώ και 15 μέρες, όταν έγινε γνωστό πως ολόκληρη η σοδειά καλαμποκιού και φασολιών είχε καταστραφεί από την ξηρασία. Το ίδιο διάστημα, λεηλατήθηκαν τουλάχιστον επτά νταλίκες με τρόφιμα στην πολιτεία.

Στην πρωτεύουσα Μπραζιλία, η Εθνική Εταιρία Προμήθειας Τροφίμων ανακοίνωσε ότι θα χρησιμοποιήσει σχεδόν όλα τα αποθέματά της για την παροχή βοήθειας στον πληθυσμό των βορειοανατολικών περιοχών που κινδυνεύουν από την πείνα. Παράλληλα, ο πρόεδρος του Εθνικού Ινστιτούτου Έποικισμού και Αγροτικής Μεταρρύθμισης (INCRA) προειδοποίησε πως οι αγρότες περιοχών όπου οργανώνονται λεηλασίες από το MST δε θα πάρουν αποζημίωση για τις καταστροφές από την ξηρασία. Ο πρόεδρος της Βραζιλίας Fernando Henrique Cardoso δήλωσε πως «δε θα επιτρέψει τις λεηλασίες των σουπερμάρκετ να δημιουργήσουν λαϊκή αναταραχή». Ο αντίπαλός του στις προεδρικές εκλογές, που πρόκειται να διεξαχθούν τον Οκτώβριο, του απάντησε πως δεν έχει κανένα δικαίωμα να κρίνει αυτούς που λεηλατούν «γιατί κι αυτός λεηλάτησε τους πόρους των κοινοτήτων».

Η κυβέρνηση υποστηρίζει πως τα αποθέματα τροφίμων είναι επαρκή για να καλύψουν τις ανάγκες του πληθυσμού, και πως απλά χρειάζεται να οργανωθεί η διανομή, ώστε η βοήθεια να φτάσει σε όσους πραγματικά τη χρειάζονται. Ο εθνικός συντονιστής του MST, πάντως, δήλωσε ότι αν η κυβέρνηση θέλει να αποφύγει τις λεηλασίες, θα πρέπει να διανείμει τρόφιμα, δεν μπορεί να χειριστεί γραφειοκρατικά την πείνα.

Στις 30 Απριλίου, δολοφονήθηκε στην πολιτεία Para o Antonio Vicente da Silva, μέλος του MST. O da Silva ήταν μάχιμος στη δύση για το φόνο δύο άλλων μελών του MST από γαιοκτήμονα στις 26 Μαρτίου (βλέπε Αλφα φ. 129, 4/4/98).

Πρωτομαγιά στη Γερμανία

Στη Γερμανία του 1998, οι φασίστες μπορούν και πάλι να πραγματοποιήσουν ανοιχτές, μαζικές, ρατσιστικές συγκεντρώσεις

Το φασιστικό κόμμα NPD (Εθνικοδημοκρατικό Κόμμα Γερμανίας) προετοίμαζε εδώ και ένα χρόνο μια πρωτομαγιάτικη πορεία στο Leipzig της πρώην Ανατολικής Γερμανίας. Σε μια προσπάθεια να ιδιοποιηθούν σύμβολα του κοινωνικού κινήματος, οι ναζίδες αυτοπαρουσιάζονται ως εκπρόσωποι της διαμαρτυρίας ενάντια στην ανεργία, την οικονομική ανισότητα και την ύφεση.

Το NPD κατάφερε να κινητοποιήσει περίπου τέσσερις χιλιάδες φασίστες (στην πλειοψηφία τους βοοκέπες) αντί για δεκάπέντε χιλιάδες που επίσημα υπολόγιζε. Αυτό ήταν αποτέλεσμα από τη μία των απαντών απαγορεύσεων (τελικά, λίγες ώρες πριν από τη συγκέντρωση, οι αρχές την επέτρεψαν, όπως και ήταν αναμενόμενο) και από την άλλη της αντιφασιστικής κινητοποίησης από κόμματα, εκκλησία, καλλιτέχνες και τον αυτόνομο χώρο. Πέρα από συναυλίες, λειτουργίες και συγκεντρώσεις συμβολικού χαρακτήρα, ένα μέρος μιας μαχητικής πορείας έξι χιλιάδων ατόμων προσπάθησε ενεργά να εμποδίσει τη φασιστική συγκέντρωση. Ένας εξίσου μεγάλος αριθμός αστυνομικών εμπόδισε αυτή την παρέμβαση. Αποτέλεσμα ήταν να γίνουν συγκρούσεις με πολλούς τραυματίες (οκτώ από αυτούς μπάτσοι) και συλλήψεις. Οι φασίστες από

απόσταση ασφάλειας υποστήριζαν ως θεατές τις δυνάμεις καταστολής που γι' αυτούς ήταν δυνάμεις προστασίας. Αργότερα, έφαγαν και κάποιοι από αυτούς ξύλο από τη γερμανική αστυνομία όταν προσπάθησαν να βγουν από τον προστατευτικό κλοιό και να κάνουν κι αυτοί πορεία. Ήταν ένα θέαμα με ομολογουμένως ψυχαγωγικές στιγμές. Αντιφασιστικό ξύλο έπεσε όταν μικρότερες ομάδες κρετίνων τόλμησαν να σουλατσάρουν σε μια πόλη που εκείνη τη μέρα δε βρισκόταν σε «εθνικά» χέρια. Οι υπόλοιποι αποχώρησαν με λεωφορεία και υπό την προστασία της αστυνομίας.

Αργότερα, στο Βερολίνο, στην παραδοσιακή «επαναστατική πρωτομαγιάτικη πορεία» που οργανώνουν αναρχικές και αυτόνομες ομάδες (η φετινή συμμετοχή ήταν έξι χιλιάδες άτομα), η ένταση της ημέρας μεταβλήθηκε στις εντονότερες ταραχές του Βερολίνου των τελευταίων χρόνων. Μια πορεία που ξεκίνησε σαν ρέιβ πάρτυ, κανονικά με το φορτηγό της με τον ηχητικό εξοπλισμό και τους/ τις d.j.'s της, και κατέληξε σε μία κατάσταση της οποίας η αστυνομία, μετά από πολύ καιρό, είχε χάσει τον έλεγχο. Στήθηκαν οδοφράγματα, λεηλατήθηκαν καταστήματα, πολλοί/πολλές τραυματίστηκαν (17 από αυτούς μπάτσοι) και έγιναν 407 συλλήψεις.

Άμεση ευθύνη γι' αυτή την κλιμάκωση φέρει η βαρβαρότητα της βερολινέζικης αστυνομίας και η στρατηγική του πολιτικού αφεντικού της, ενός πρώην στρατηγού με αντιδραστικές αντιλήψεις και μια ιδιαίτερα

σκληρή κατασταλτική γραμμή. Μια γραμμή που την Πρωτομαγιά ευτυχώς δεν καρποφόρησε.

Άλλο χαρακτηριστικό των συγκρούσεων ήταν η συμμετοχή ανοργάνωτου νεαρόκοσμου με πολλές φορές απολίτικη συμπεριφορά. Έτσι π.χ. καταστράφηκαν και πολλές βιτρίνες μικρών μαγαζιών, και αυτό σε μία αριστερή/εναλλακτική συνοικία που αποτελεί το φυσικό χώρο ενός μεγάλου μέρους του «χώρου».

Ahorn/Γερμανία

(Ευχαριστούμε το σύντροφο από τη Γερμανία που μας έστειλε το παραπάνω άρθρο.)

Γενική απεργία στη Δανία

Για περισσότερες από δέκα μέρες, πάνω από 450.000 εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα απεργούν, έχοντας φέρει την οικονομία της χώρας και την κυβέρνηση σε δύσκολη θέση. Η τελευταία απειλεί τώρα να παρέμβει άμεσα για τον τερματισμό της απεργίας, μετά το νέο αδιέξοδο και τη διακοπή στις διαπραγματεύσεις ανάμεσα στους απεργούς και την εργοδοσία, την Τρίτη. Ακόμη 60.000 εργαζόμενοι (κυρίως υπάλληλοι καταστημάτων) δεν δουλεύουν εξαιτίας λοκアウト των εργοδοτών τους, ανεβάζοντας το συνολικό αριθμό αυτών που δεν εργάζονται σε 510.000, ή το ένα δέκατο των εργαζόμενων της Δανίας.

Το κυριότερο σημείο διαφωνίας είναι η μία επιπλέον εβδομάδα άδειας το χρόνο. Οι εργοδότες αντιπρότειναν δύο μέρες (για τις οποίες θα αποζημιωνόνταν από το κράτος) και αποχώρησαν όταν αυτό απορρίφθηκε.

Υπολογίζεται πως το κόστος για μία εβδομάδα απεργίας φτάνει τα 560 εκατομμύρια δολάρια, ενώ οι απεργοί δείχνουν αποφασισμένοι. Η προμήθεια καυσίμων, οι μετακινήσεις από και προς τα νησιά, οι σφαγές ζώων και η μεταφορά εμπορευμάτων γίνεται μόνο σε περιπτώσεις ανάγκης και μετά από άδεια των απεργών. Οι μαζικές μεταφορές έχουν παραλύσει και παρυσιάζονται ήδη ελλείψεις στην αγορά.

Στις 5 Μαΐου, πραγματοποιήθηκε διαδήλωση 20.000 ατόμων μπροστά στα γραφεία της ομοσπονδίας εργοδοτών στην Κοπεγχάγη, διπλάσια από την αντίστοιχη της περασμένης εβδομάδας, γεγονός που δείχνει τη μαχητικότητα και αποφασιστικότητα των απεργών, που δεσμεύει και τους εκπροσώπους τους να μην υποχωρήσουν στις διαπραγματεύσεις. Άλλωστε, τον Μάρτιο είχαν συμφωνήσει σε νέα τριετή συλλογική σύμβαση εργασίας, η οποία όμως καταψηφίστηκε από τη βάση στις 24 Απριλίου.

Σε αντίστοιχη απεργιακή κινητοποίηση το 1985, η κυβέρνηση τελικά παρενέβη και υποχρέωσε τους εκπροσώπους των εργαζόμενων να δεχτούν την τελευταία προσφορά της εργοδοσίας. Αν και ο ίδιος ο πρωθυπουργός Poul Nyrup Rasmussen δήλωσε επανειλημμένα πως επιθυμεί τη συμφωνία χωρίς κρατική παρέμβαση, κυβερνητικές πηγές έχουν διαρρεύσει την πληροφορία της επέμβασης, καθώς μάλιστα εκπνέει και «τελεσίγραφο» ξένων εταιριών, πως θα αποσύρουν τις δραστηριότητες τους από τη Δανία, αν συνεχιστεί η απεργία μετά τις δέκα μέρες. Το χρηματιστήριο βρίσκεται σε συνεχή πτώση, ενώ ανακοινώθηκε και αύξηση των επιτοκίων κατά 0,5 %.

Κολομβία: Νέα σφαγή από παραστρατιωτικούς

Στις 4 Μαΐου, μια ομάδα από περίπου διακόσιους παραστρατιωτικούς μπήκε στο χωριό Puerto Alvirá, στη νοτιοανατολική Κολομβία, και δολοφόνησε τουλάχιστον 23 κατοίκους, περιλαμβανόμενου ενός πεντάχρονου κοριτσιού. Άλλοι οκτώ άνθρωποι αγνοούνται. Οι παραστρατιωτικοί έψαξαν από σπίτι σε σπίτι να βρουν τα θύματά τους, βάσει μιας λίστας με ονόματα που κρατούσαν. Επίσης κατέστρεψαν μαγαζιά και έκαψαν το μοναδικό πρατήριο βενζίνης του χωριού. Πολλοί από τους επιζώντες εγκατέλειψαν την περιοχή, όπου έχουν πραγματοποιηθεί αρκετές ακόμη τέτοιες επιθέσεις στο παρελθόν. Σε άλλο χωριό της ίδιας κοινότητας είχαν δολοφονηθεί τον Ιούλιο του 1997, 26 κάτοικοι. Στις 5 Μαΐου, εξάλλου, βρέθηκαν εννέα πτώματα θυμάτων άλλης σφαγής από παρακρατικούς. Το ένα ήταν ένα μωρό εννέα μηνών.

Στις 7 Μαΐου, οι Ενωμένες Ομάδες Αυτοάμυνας της Κολομβίας (AUC), ένα μέτωπο δεξιών παραστρατιωτικών οργανώσεων, ανέλαβε την ευθύνη για τη σφαγή στο Puerto Alvirá, και υποστήριξε πως τα θύματα ήταν συνεργάτες του FARC, της μεγαλύτερης αριστερής ένοπλης οργάνωσης της Κολομβίας. Στην ανακοίνωσή του, το AUC ανακοίνωσε ότι κηρύσσει τον πόλεμο στο ανατολικό σκέλος του FARC (που πρόσφατα πέτυχε μεγάλη νίκη ενάντια στον κυβερνητικό στρατό) και προειδοποίησε πως θα συνεχίσει να τιμωρεί όσους συνεργάζονται με αντάρτικες ομάδες. Πρόσθεσε πως θα συνεχίσει τις σφαγές μέχρι να συνθηκολογήσει το FARC με την κυβέρνηση Samper.

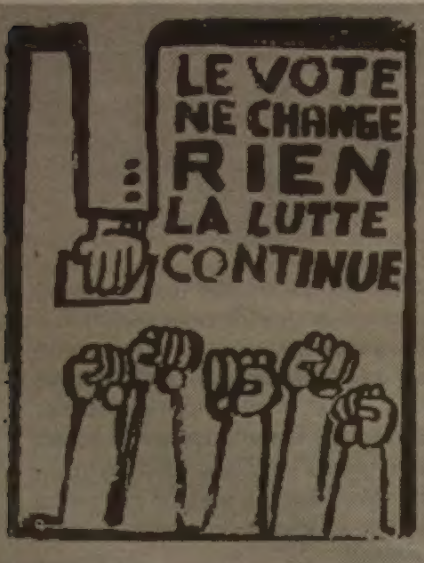
Ο ίδιος ο πρόεδρος της Κολομβίας καταδίκασε τη σφαγή και διέταξε ειδική μονάδα από στρατό και αστυνομία να πάει στην περιοχή για να βρει τους δολοφόνους. «Δε θα επιτρέψω να επαναληφθεί ο βρώμκος πόλεμος στην Κολομβία», δήλωσε. Πάντως, εκατό κάτοικοι του Puerto Alvirá είχαν ζητήσει από τον Ιανουάριο την προστασία του στρατού, γιατί γνώριζαν ότι θα δέχονταν επίθεση από τους παραστρατιωτικούς, ενώ ο στρατός είναι απασχολημένος σε συγκρούσεις με το FARC.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κολομβίας κατηγόρησε την κυβέρνηση και το στρατό πως κρύβονται πίσω από τις παραστρατιωτικές οργανώσεις και κάλεσε σε εθνική μέρα κινητοποιήσεων ενάντια στη βία και την απμωρησία, για τις 19 του μήνα.

Εξάλλου, συγκεκριμένες καταγγελίες έχουν διατυπωθεί ενάντια σε μια στρατιωτική μονάδα, μέλη ή πρώην μέλη της οποίας φέρονται αναμεμειγμένα σε δολοφονίες πολιτικών αντιπάλων της κυβέρνησης, συνδικαλιστών και υπερασπιστών των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Κάποιοι από αυτούς συνελήφθησαν τον Μάιο του 1997, κατηγορούμενοι για τη δολοφονία του αντιπολιτευόμενου γερουσιαστή Alvaro Gomez Hurtado. Ο απερχόμενος πρεσβευτής των Η.Π.Α. κατονόμασε την 20η ταξιαρχία Ασφάλειας ως υπεύθυνη για παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Η περσινή έκθεση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για τα ανθρώπινα δικαιώματα αναφέρει ότι στρατιωτικοί ευθύνονται για πολιτικές δολοφονίες, «διαθέτερα η 20η ταξιαρχία Ασφάλειας».

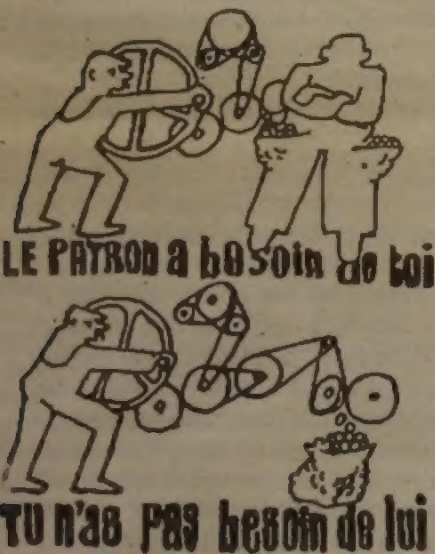
Εκτιμάται πως μέρος του στρατιωτικού μηχανισμού συνεργάζεται με τις δεξιές παραστρατιωτικές οργανώσεις, όντας δυσαρρεστημένη με τις επίσημες κυβερνητικές και στρατιωτικές επιλογές, και επανδρώνει ή υποστηρίζει τη δράση των ομάδων θανάτου. Το επίσημο κράτος απορρίπτει κάθε σχετική καταγγελία, στην πράξη όμως ανέχεται αυτή την κατάσταση.

ΜΑΗΣ '68: Το Χρονικό των Γεγονότων

Παρασκευή 10 Μαΐου (Η Νύχτα των Οδοφράγματων): Οι πολιτικοί δε φαίνεται να έχουν συνειδητοποιήσει ακόμη τη σοβαρότητα της κατάστασης. Ο πρωθυπουργός Πομπιντού λείπει στο Αφγανιστάν, ο υπουργός Δικαιοσύνης αρνείται να ελευθερώσει τους καταδικασθέντες διαδηλωτές, ο υπουργός Εξωτερικών παραπονιέται διότι με τα γεγονότα παρακλύονται οι διαπραγματεύσεις για το Βιετνάμ μεταξύ ΗΠΑ και Βορείου Βιετνάμ που ξεκινούν την ίδια μέρα στο Παρίσι.

Δύο καθηγητές πανεπιστημίου παραιτούνται, άλλοι 300 αρνούνται να βαθμολογήσουν στις εξετάσεις. Όλα τα λύκεια της Γκρενόμπλ και τα 20 από τα 30 παρισινά λύ-

κεια βρίσκονται σε αποχή. Συνολικά, σ' όλη τη χώρα, 354 λύκεια βρίσκονται σε αποχή. Καταλήψεις στα πανεπιστήμια της Νάντης και του Μπορντό.

Διαδηλώσεις στην Τούρ, στη Λιλ, στη Λιόν. Το απόγευμα ανοίγει το πανεπιστήμιο της Ναντέρ. Την ίδια ώρα 5.000 μαθητές λυκείων διαδηλώνουν. Διεξάγεται ανοικτή συζήτηση για το τι μέλλει γενέσθαι ενώ στους εκπαιδευτικούς των κομμάτων αρνούνται να τους επιτρέψουν να βγάλουν λόγο. Αποφασίζεται τελικά πορεία ανακατάληψης της Σορβόνης. Αργότερα οι διαδηλωτές αριθμούν εκατοντάδες χιλιάδες. Το βράδυ βρίσκεται το Καρπίε Λατέν κατελυμένο. Ο πρύτανης Ρος διαπραγματεύεται με τον Κον Μπεντίτ ενώ οι διαδηλωτές έχουν ήδη υψώσει περισσότερα από 60 οδοφράγματα. Τα CRS παίρνουν διαταγή και επιτίθενται, ρίχνοντας ακόμα και τοξικά αέρια σαν αυτά που χρησιμοποιήθηκαν στο Βιετνάμ. Το Παρίσι ζει τις πιο σκληρές οδομαχίες εδώ κι έναν αιώνα. Πολλά οδοφράγματα ξεπερνούν τα τρία μέτρα ύψος.

Ο Κον Μπεντίτ στο βιβλίο του "Αριστερισμός, Φάρμακο στη Γερωνική Αρρώστια του Κομμουνισμού" περιγράφει εκείνη τη νύχτα: «Χωριστήκαμε σε μικρές ομάδες, ώστε να μην μπορέσει η αστυνομία να εξαπολύσει μία και μόνη, ενιαία, άμεση επίθεση. Κάθε οδοφράγμα έγινε το κέντρο της δράσης και της συζήτησης, κάθε ομάδα διαδηλωτών έ-

νας λόχος που δρα με δική του πρωτοβουλία. Τα οδοφράγματα απλώθηκαν παντού. (...) Τα οδοφράγματα δεν ήταν πια μόνο ένα μέσο αυτοάμυνας, αλλά έγιναν σύμβολο της ατομικής ελευθερίας. (...) Θα θυμόμαστε πάντα εκείνη τη νύχτα για την παραδειγματική γενναιότητα των "κομμουνάρων" ή των "ξεβράκωτων" της οδού Γκι Λισάκ, των νεαρών αντρών και γυναικών που άνοιξαν μια καινούργια ολοκάθαρη σελίδα στην ιστορία της Γαλλίας».

Το Σάββατο τα ξημερώματα οι συγκρούσεις παίρνουν ακόμα βιαιότερη τροπή. Τα CRS αρπάζουν ανθρώπους μέσα από τα καφενεία, άλλους τους βγάζουν απ' τα αυτοκίνητα και τους ξυλοκοπούν. Υπάρχουν καταγγελίες για βιασμούς γυναικών από αστυνομικούς.

Ο απολογισμός είναι 367 επίσημα καταγεγραμμένοι τραυματίες, 460 συλλήψεις, 190 καταστραμμένα αυτοκίνητα, που χρησιμοποιήθηκαν στα οδοφράγματα.

Σάββατο 11 Μαΐου: Τα συνδικάτα και τα κόμματα της Αριστεράς, αφού δεν μπόρεσαν να εμποδίσουν ή να "καναλιζάρουν" την εξέγερση, κηρύσσουν γενική απεργία για τη Δευτέρα 13 Μαΐου.

Ο πρωθυπουργός Ζορζ Πομπιντού ανακοινώνει: "Ζητώ απ' όλους και ιδιαίτερα από τους ηγέτες των αντιπροσωπευτικών φοιτητικών οργανώσεων να απορρίψουν τις προβοκάτιστες λίγων επαγγελματιών αγκιτατόρων και να συνεργαστούν". Ενώ αργότερα το ίδιο βράδυ συμπληρώνει ότι η Σορβόνη θ' ανοίξει τη Δευτέρα, η αστυνομία θα αποσυρθεί και το ζήτημα των συλληφθέντων θα επανεξεταστεί.

Συγκροτούνται οι πρώτες μικτές επιτροπές διδασκόντων και διδασκομένων στη Νομική και Οικονομική Σχολή του Παρισιού. Σε πολλές σχολές συγχωνεύονται οι απεργιακές επιτροπές του διδακτικού προσωπικού με τις επιτροπές των σπουδαστών. Το εξουσιαστικό πανεπιστήμιο πνέει τα λοίσθια.

Συνέντευξη τύπου των Ζεσμάρ, Σοβαζό, Κον Μπεντίτ. Εκείνη τη στιγμή γεννήθηκε, όπως διηγείται ο Κον Μπεντίτ στο "Μεγάλο Παζάρι", το τρίο του Μάη. Ο Ζακ Ντικλό, μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος από το 1921, από τους κύριους συντελεστές του Λαϊκού Μετώπου του 1936, τώως αντιπρόεδρος της γαλλικής Βουλής, πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του κόμματος, υποψήφιος πρόεδρος της Δημοκρατίας το 1958, διευθυντής πολλών εφημερίδων και εκδότης της Umanité γράφει στο βιβλίο του "Οι Αναρχικοί", που κυκλοφόρησε μετά το Μάη, αναφερόμενος στην επαναστατική τρόικα: «Οι προβοκατόρικές δραστηριότητες των αναρχικών, που παίζουν το παιχνίδι της γκολικής εξουσίας, είναι τόσο περισσότερο επικίνδυνες όσο συμπλέκονται με δραστηριότητες διαφόρων άλλων ομάδων αριστεριστών, τροτσικιστών, μαοϊκών, γκεβαρικιών και άλλων. (...) Ακούγοντας τον Κον Μπεντίτ, το Σοβαζό και τον Ζεσμάρ είχε κάποιος την ξεκάθαρη εντύπωση πως αναμασάγανε εκείνο που κάτω από άλλες συνθήκες λέγανε και ξαναλέγανε οι μπακουινικοί αναρχικοί εδώ κι έναν αιώνα. (...) Ο Μπακούιν καταλάβαινε την επανάσταση σαν μια αποχαλίνωση "κακών παθών" και συγχρόνως καθώς ήταν σύμφωνο με τις αρχές του εχθρός κάθε εξουσίας, υπήρχε ένα είδος προδρόμου αυτών που καταλάβαινε τη Σορβόνη: "Απαγορεύεται το Απαγορεύεται". Έδειχνε επιπλέον ένα πνεύμα δικτατορικό, εχθρικό σε κάθε έλεγχο. Ο εγωκεντρισμός του ήταν παραπλήσιος εκείνου που χαρακτηρίζει τους Κον Μπεντίτ, Σοβαζό και Ζεσμάρ».

Στη Νάντη καταλαμβάνεται ο σιδηροδρομικός σταθμός από φοιτητές και εργάτες καθώς επίσης και η Σχολή Θετικών Επιστημών ενώ οι μαθητές των λυκείων διαδηλώνουν και απέχουν από τα μαθήματά τους. Στη Λιλ 20.000 διαδηλώνουν ενάντια στην ανεργία και υπέρ του κινήματος.

Ο υπουργός Παιδείας υποβάλλει την παραιτήσή του, αλλά δε γίνεται δεκτή.

Κυριακή 12 Μαΐου: Συνεδριάσεις των συνδικαλιστών, φοιτητών και εργατών. Μέρα ξεκούρασης για το κίνημα εν όψει των κινητοποιήσεων της Δευτέρας.

Δευτέρα 13 Μαΐου: Μισό έως ένα εκατομμύριο άνθρωποι, εργαζόμενοι, φοιτητές, καθηγητές, διαδηλώνουν το απόγευμα στο Παρίσι από την πλατεία Ρεπουμπλικ ως την Ντανφέρ - Ροσερό. Περισσότερες από εκατό μαύρες σημαίες ανάμεσα στις κόκκινες επιβεβαιώνουν όχι μόνο μια αυτόνομη αναρχική παρουσία, αλλά και τη συνάντηση δύο ρευμάτων εκατό περίπου χρόνια μετά το σχίσμα Μαρξ και Μπακούιν στην Α' Διεθνή. Ο Κον Μπεντίτ και το "Κίνημα 22ης Μάρτη", πρωτεργάτες αυτής της συνάντησης των δύο μεγάλων τάσεων του εργατικού

κινήματος, καλούν τους συγκεντρωμένους να οργανωθούν σε επιτροπές δράσης κατά συνοικία και επιχείρηση. Πράγμα που ήδη έχει ξεκινήσει με τοπικές επιτροπές δράσης και αυτόκυβέρνησης στη Νάντη και σε περιοχές του Παρισιού - ακόμα και σε μερικές που μέχρι πρότινος αποτελούσαν προπύργια του Κομμουνιστικού Κόμματος. Η CGT αποπειράται χωρίς επιτυχία να αποκόψει τους φοιτητές

από τους εργάτες, μην και μολυνθούν από το μικρόβιο του αριστερισμού. Στο Κλερμόν Φερράν και στο Λεμάν γίνονται βίαια επεισόδια.

Μεγάλες διαδηλώσεις γίνονται επίσης στη Νάντη, με πρωτοβουλία του τοπικού γραφείου της UNEF, που ελέγχεται από τους επαναστάτες, κατά την οποία 20.000 διαδηλωτές βαδίζουν προς τη Νομαρχία και στήνουν οδοφράγματα, για να απατήσουν την παύση των διαστικών διώξεων εναντίον των φοιτητών, πράγμα το οποίο και πετυχαίνουν. Επίσης 50.000 άτομα διαδηλώνουν στη Μασσαλία, και 40.000 στην Τουλούζη.

Με το που αποσύρονται τα CRS από τη Σορβόνη, την καταλαμβάνουν οι σπουδαστές και τη μετατρέπουν σε κέντρο της εξέγερσης, ανοίγοντάς την ταυτόχρονα στους εργάτες. Έρχονται σε επαφή με τα άλλα πανεπιστήμια, με τα εργοστάσια της Ρενό, της Σιτροέν, την Ερ Φρανς, τη Ρον Πουλένκ και την επιχείρηση του παρισινού μετρό. Όλες οι τάσεις του κινήματος συζητούν μέσα σε συνθήκες απόλυτης ελευθερίας.

Καταλαμβάνονται η Σχολή Κοινωνικών Επιστημών του Στρασβούργου και άλλες σχολές στη Νάντη, στο Κλερμόν Φερράν και τη Ρεν.

Τρίτη 14 Μαΐου: Το Πανεπιστήμιο της Ναντέρ ανακηρύσσεται αυτόνομο. Γίνεται η πρώτη συνέλευση της κατελυμένης Σορβόνης, που κηρύσσει τη Σορβόνη λαϊκή και αυτόνομη κομμούνια και εκλέγει Επιτροπή Κατάληψης στην οποία εκλέγεται και ο Ρενέ Ριεζέλ από την ομάδα των "Λυσσασμένων" και μετέπειτα μέλος της Καταστασιακής Διεθνούς. Στα αιτήματα προστίθενται η παραιτήση του Πιέρφελ και του αρχηγού της αστυνομίας του Παρισιού Γκριμό. Καταλαμβάνονται η Σχολή Καλών Τεχνών, η Δραματική Σχολή ενώ η αποχή στην Ιατρική επεκτεί-

νεται και στα νοσοκομεία. Όλα τα πανεπιστήμια και οι ανώτερες σχολές έχουν πλέον καταληφθεί ή βρίσκονται σε αποχή. Όλα τα λύκεια της Νάντης είναι σε αποχή ενώ στη Λιλ περισσότεροι από 3.000 μαθητές διαδηλώνουν στους δρόμους.

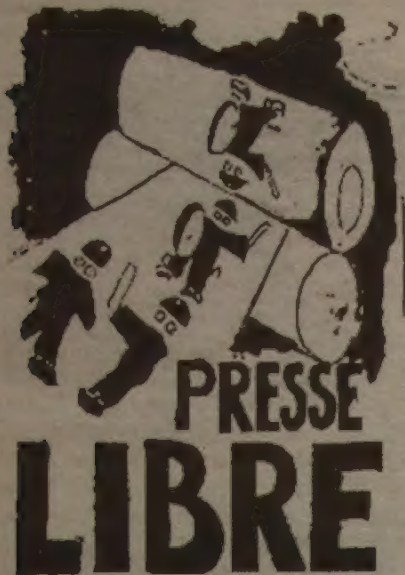
Οι εργάτες της Σιντ-Αβασιόν στη Νάντη καταλαμβάνουν το εργοστάσιο και κλειδώνουν το διευθυντή και άλλα διοικητικά στελέχη στα γραφεία τους. Διαδηλώσεις εργατών και φοιτητών στη Ρουέν και το Ελμπεφ. Με πρωτοβουλία του Ριεζέλ, η Επιτροπή Κατάληψης της Σορβόνης στέλνει τηλεγράφημα αλληλεγγύης στη Σιντ-Αβασιόν: "Στην κατελυμένη Σιντ-Αβασιόν από την κατελυμένη Σορβόνη..."

Τετάρτη 15 Μαΐου: Οι καταλήψεις εργοστασίων επεκτείνονται. Αποφασίζεται κατάληψη της Ρενό στην Κλεόν της Σεν Μαριτίμ και οι εργάτες έρχονται σε επαφή με τα υπόλοιπα εργοστάσια της Ρενό. Καταλαμβάνεται η Σιντ-Αβασιόν στις Κάνες και τα ναυπηγεία του Μπορντό. Απεργούν τα εργοστάσια της Λόκχιντ στο Μποβέ και της Ουνουλέκ στην Ορλεάνη. Το νοσοκομείο του Αγίου Αντωνίου στο Παρίσι ανακηρύσσεται αυτόνομο και διαλύει το Διοικητικό Συμβούλιο.

Οι τεχνικές σχολές και οι σχολές κοινωνικών λειτουργιών μπαίνουν στον αγώνα. Φυσικά ούτε λόγος για την προγραμματισμένη στις 15 Μαΐου έναρξη των εξετάσεων. Καταλαμβάνεται το Εθνικό Θέατρο Οντεόν και μεταστρέφεται σε χώρο συζήτησης των επαναστατών, φοιτητών, εργατών και καλλιτεχνών.

Πέμπτη 16 Μαΐου (Οι εργαζόμενοι παίρνουν τη σκυτάλη): Η Επιτροπή Κατάληψης της Σορβόνης, που συνεδριάζει στην αίθουσα Ζιλ Μποντό, μετονομασμένη έτσι από τους επαναστάτες προς τιμήν του αναρχικού ληστή Μποντό και της ομοφυμνιστικής συμμορίας του, στις 3.00 το μεσημέρι ανακοινώνει: "(...) Γνωρίζοντας ότι το κίνημα σήμερα επεκτείνεται σε πολλά εργοστάσια όπως στα εργοστάσια Ρενό στην Κλεόν και στο πρακτορείο Παρισινού Τύπου, η Επιτροπή Κατάληψης της Σορβόνης κάνει έκκληση για την άμεση κατάληψη όλων των εργοστασίων της Γαλλίας και το σχηματισμό Εργατικών Συμβουλίων. Σύντροφοι, διαδώστε και ξανατυπώστε το γρηγορότερο αυτή την έκκληση". Η ανακοίνωση, που από τις 3.30 μ.μ. μεταδίδεται απρόσκοπτα, σοκάρει ακόμα και τους ακροαριστερούς. Ο Ρενέ Βιενέ, στο βιβλίο του "Μάης 1968, Λυσσασμένοι και Σιτουασιονιστές στο Κίνημα των Καταλήψεων", γράφει: "Αυτή η έκκληση (...) έπεσε σαν κεραυνός στα στελέχη των μικρών ακροαριστερών κομμάτων, που ήρθαν τρομοκρατημένοι, να μιλήσουν για τυχοδιωκτισμό και για τρέλα. Αναγκάστηκαν όμως να φύγουν αμέσως: η Επιτροπή Κατάληψης δεν είχε να δώσει λόγο στις διάφορες μικροοργανώσεις. Κατ' αυτόν τον τρόπο ο Κριβίν, ο ηγέτης της τροτσικιστικής Επαναστατικής Κομμουνιστικής Νεολαίας (JCR) εκδιώχθηκε πρώτα από τα μεγάφωνα και μετά από την αίθουσα Ζιλ Μποντό, όπου πήγε τρέχοντας, για να εκφράσει την αποδοκιμασία του, την αγωνία του και τη βλακώδη απαίτησή του να ματαιωθεί η έκκληση!"

Ήδη από τις 2.00 μ.μ. έχει καταληφθεί το

ΜΑΗΣ '68: Το Χρονικό των Γεγονότων

ράλληλα οργανώνουν συζητήσεις για το ρόλο της τέχνης στον καπιταλισμό, αλλά και στη μελλοντική κοινωνία.

Η ORTF, η Γαλλική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, μεταδίδει μια συζήτηση για τα πανεπιστημιακά προβλήματα μεταξύ των Κον Μπεντίτ, Σοβαζό και Ζεσμάρ. Την ίδια μέρα η Γενική Συνέλευση της ORTF ψηφίζει την κάθοδο σε γενική απεργία, απαιτεί την παραίτηση του Δ.Σ. και την πραγματική της ανεξαρτησία από την Κυβέρνηση.

Παρασκευή 17 Μαΐου: Εθελοντές από τη Σορβόνη ενισχύουν τις απεργιακές επιτροπές στο Πρακτορείο Παρισινού Τύπου, οι οποίες δεν έχουν μπορέσει ακόμη να σταματήσουν πλήρως την εργασία. Απεργιοί εργάτες των παρισινών εργοστασίων φθάνουν στη Σορβόνη, για να συζητήσουν με τους φοιτητές την κλιμάκωση του αγώνα. Επέκταση των απεργιών στα τρένα και τα αεροπλάνα. Ως το βράδυ περίπου εκατό εργοστάσια στην περιοχή του Παρισιού θα έχουν καταληφθεί.

Καταλαμβάνονται επίσης τα εργοστάσια Μπερλιέ και Ροντιασετά στο Ρον, το εργοστάσιο Λε Γκερσό, τα ναυπηγεία στη Προβένς, στο Σεν Ναζέρ στη Βρετάνη, στο Σεν Μαριτίμ ενώ στη Λιόν πραγματοποιείται μεγάλη διαδήλωση υποστήριξης των απεργιών.

Οι ταχυδρομικοί υπάλληλοι, στους οποίους ιδιαίτερη επιρροή έχει η Αναρχική Ομοσπονδία, καταλαμβάνουν τα κέντρα διαλογής της αλληλογραφίας.

Σχηματίζονται επιτροπές του κινήματος στα νοσοκομεία Αγίας Άννας και Αγίου Ατωνίου και διασυνδέονται με τους φοιτητές της Ιατρικής.

Το συνδικάτο των ηθοποιών απεργεί. Οι ηθοποιοί καταλαμβάνονται πολλά παρισινά θέατρα και διοργανώνουν συζητήσεις για το ρόλο της κουλτούρας στην προοπτική μιας καινούργιας κοινωνίας.

Οι εργαζόμενοι στη Γαλλική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση ξεκινούν απεργία με στόχο την ανεξαρτησία από τον έλεγχο της κυβέρνησης.

Σποραδικές καταλήψεις κτημάτων από αγρότες ενώ στο Λουάρ-Ατλαντίκ το δίκτυο διανομής παραλύει τελείως και αναλαμβάνει μια επιτροπή από φοιτητές και εργάτες.

Από τη 1.00 μ.μ. και μετά στέλνονται από την Επιτροπή Κατάληψης της Σορβόνης τα ιστορικά τηλεγραφήματα προς τα Πολιτικά Γραφεία των Κομμουνιστικών Κομμάτων της Ρωσίας και της Κίνας καθώς και προς το Ινστιτούτο Κοινωνικής Ιστορίας του Άμστερνταμ, που διατηρεί παγκοσμίως το πληρέστερο αρχείο για τον αναρχισμό και τις επα-

ναστάσεις (εδώ και λίγα χρόνια αποτελεί παράρτημα του Πανεπιστημίου του Άμστερνταμ).

ΠΡΟΣ:

ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, ΟΛΛΑΝΔΙΑ.
ΕΧΟΥΜΕ ΕΥΝΕΙΔΗΝ ΟΤΙ ΑΡΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΓΡΑΦΟΥΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ STOP
ΕΝΝΟΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ ΓΝΩΣΤΟ ΣΤΙΣ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΓΕΝΙΕΣ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΑΣ STOP
Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΘΑ ΕΥΤΥΧΗΣΕΙ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΗΣ ΚΡΕΜΑΣΤΕΙ ΜΕ ΤΑ ΕΝΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΗ STOP
ΖΗΤΩ ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ STOP
ΖΗΤΩ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ STOP
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗΣ ΣΟΡΒΟΝΗΣ.

ΠΡΟΣ:

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΣΣΔ, ΚΡΕΜΛΙΝΟ, ΜΟΣΧΑ.

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΣ ΤΡΕΜΕΤΕ STOP
Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΣΑΣ ΣΑΡΩΣΕΙ STOP
Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΘΑ ΕΥΤΥΧΗΣΕΙ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΗΣ ΚΡΕΜΑΣΤΕΙ ΜΕ ΤΑ ΕΝΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΗ STOP
ΖΗΤΩ Η ΠΛΗΡΗΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΩΝ ΤΗΣ ΚΡΟΝΕΤΑΝΔΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΧΝΟΒΤΣΙΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ STOP
ΖΗΤΩ Η ΣΥΜΒΟΥΛΙΑΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΑΠΕΣΤΗΣ ΤΟΥ 1956 STOP
ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ STOP
ΖΗΤΩ Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ STOP
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗΣ ΣΟΡΒΟΝΗΣ.

ΠΡΟΣ:

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ, ΠΕΚΙΝΟ.

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΣ ΤΡΕΜΕΤΕ STOP
Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΣΑΣ ΣΑΡΩΣΕΙ STOP
Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΘΑ ΕΥΤΥΧΗΣΕΙ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΗΣ ΚΡΕΜΑΣΤΕΙ ΜΕ ΤΑ ΕΝΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΗ STOP
ΖΗΤΩ ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ STOP
ΖΗΤΩ Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1927 ΠΟΥ ΠΡΟΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΣ STOP
ΖΗΤΩ ΟΙ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΤΗΣ ΚΑΝΤΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΠΟΥ ΠΗΡΑΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕ ΛΑΪΚΟ ΣΤΡΑΤΟ STOP
ΖΗΤΩ ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΠΟΥ ΚΗΡΥΞΑΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΛΕΓΟΜΕΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΟΪΚΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ STOP
ΖΗΤΩ Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ STOP
ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ STOP
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗΣ ΣΟΡΒΟΝΗΣ.

Στις 2.00 το μεσημέρι πραγματοποιείται δεύτερη πορεία των φοιτητών προς τη Ρενό της Μπιγιανκούρ.

Σάββατο 18 Μαΐου: Ο Ντε Γκολ επιστρέφει εσπευσμένα από τη Ρουμανία. Έκτακτη σύσκεψη του υπουργικού συμβουλίου υπό τον Πομπιντού.

Καταλαμβάνονται τα ταχυδρομεία από τους ταχυδρομικούς. Μερικά απ' αυτά ανακαταλαμβάνονται από την αστυνομία. Καταλήψεις από το προσωπικό εδάφους της Ερ Φρανς, καταλήψεις σε σταθμούς του μετρό και σε σταθμούς λεωφορείων. Πολλές μικρές επιχειρήσεις ξεκινούν κι αυτές απεργία.

Οι εργαζόμενοι στη Γαλλική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση (ORTF) αποκτούν τον έλεγχο των ειδησεογραφικών προγραμμάτων. Ο καλλιτεχνικός χώρος σύσσωμος προσχωρεί στο κίνημα.

Η Ένωση Μουσικών απεργεί, όπερες, θέατρα και πολιτιστικά κέντρα καταλαμβάνονται. Όχι μόνο στο Παρίσι, αλλά και στο Σεν Ντενί, στο Σατρουβίλ, στην Τουλούζη, στο Καγιέν και στο Λε Αβρ. Θεατρικές παραστάσεις δίνονται στους δρόμους και στα κατειλημμένα εργοστάσια.

Η CGT: "Κάθε ιδέα για εξήσκωμα υπηρετεί την Κυβέρνηση". Ο υπουργός Πληροφοριών: "Οι λυσσασμένοι ακούγονται και ακολουθούνται ολοένα και λιγότερο από τους σπουδαστές, οι οποίοι στη μεγάλη πλειοψηφία τους θέλουν να επιστρέψουν στα μαθήματα".

Οι γκολικοί αρχίζουν να οργανώνουν τις Επιτροπές Υπεράσπισης της Δημοκρατίας ενώ οι ακροδεξιοί ζητούν την αποφυλάκιση του στρατηγού Σαλάν, που φυλακίστηκε στη διάρκεια του πολέμου της Αλγερίας. Στο Ετουάλ 2.000 μέλη της οργάνωσης Occident πραγματοποιούν διαδήλωση.

Νέες διαδηλώσεις και κατάληψη του Πανεπιστημίου Κολούμπια της Νέας Υόρκης.

Κυριακή 19 Μαΐου: Ο Ντε Γκολ συσκέπτεται με τους υπουργούς του και καταλήγουν: "Ναι στην αναμόρφωση, όχι στην αλητεία".

Ο Πιέρ Μαντές Φρανς: "Η εξουσία δεν μπορεί να προσφέρει παρά μόνο μία υπηρεσία, να φύγει".

Ο Πομπιντού επιμένει πως η Κυβέρνηση πρέπει να διατηρήσει τον έλεγχο πάνω στην ORTF.

Το κινηματογραφικό φεστιβάλ των Κανών μετά από αυθόρμητες συγκεντρώσεις, συζητήσεις και βιαιότητες τερματίζεται πριν την ώρα του. Η κριτική επιτροπή (Ρόμαν Πολάνσκι, Λουί Μαλ, Τέρενς Γιάνγκ, Μόνικα Βίτι) παραπέμπει μπροστά στα γεγονότα που συγκλονίζουν τη Γαλλία και η επανδστατική επιτροπή (Ζαν Λικ Γκοντάρ, Κλοντ Λεζούρ, Φρανσουά Τριφό, Ρόμαν Πολάνσκι, Λουί Μαλ) αποφασίζει τη διακοπή του.

Συνεχίζεται στο επόμενο

“Τότε ήταν μια επανάσταση από αστούς εναντίον των ξεπερασμένων αντιλήψεων. Σήμερα, μία επανάσταση θα ήταν πολύ πιο βίαιη, γιατί θα την έκαναν άνθρωποι που ζουν μέσα στη μιζέρια, θα πολεμούσαν για να φάνε”.

Καρολάιν ντε Μπεντέρν, πρώην φωτομοντέλο, γνωστή από την περίφημη φωτογραφία με τη βιετναμέζικη σημαία.

«Τα γεγονότα του Μάη έδειξαν ότι πραγματικά μια εξέγερση μπορεί να ξεσπάσει και να κερδίσει την υποστήριξη της πλειοψηφίας του λαού χωρίς πρόγραμμα και ισχυρή οργάνωση. Όμως αυτές οι ελλείψεις γίνονται μοιραίες αναφορικά με την κατάκτηση και πολύ περισσότερο τη διατήρηση της εξουσίας (...) Η μαρξιστική ρητορική των ομάδων της ριζοσπαστικής Αριστεράς που λειτούργησαν ως καταλύτης των γεγονότων (sic!) και η γενική διάθεση εκατομμυρίων απεργών για “λαϊκή εξουσία” ήταν εντελώς ανεπαρκείς προϋποθέσεις για την κατάκτηση της εξουσίας απέναντι στα τανκς του ντε Γκολ, τα οποία νίκησαν χωρίς καν τελικά να χρειαστεί να χρησιμοποιηθούν. Η έλλειψη προγράμματος και ισχυρής οργάνωσης, που δεν είχε εμποδίσει την έκρηξη της εξέγερσης, έκρινε όμως την ήττα στο θέμα της εξουσίας».

“PRIN”, κατακλείδα του κεντρικού άρθρου-ανάλυσης για το Μάη, τεύχος 375

“Αλλά δεν βγαίνουμε απ’ αυτό τον κόσμο, αντίθετα κλειδωνόμαστε σ’ αυτόν, όταν πιστεύουμε ότι εμείς απλώς αρκεί να πάρουμε το αντίθετο απ’ αυτούς τους όρους, την άρνηση του καθενός για να βρούμε την αλήθεια. Δεν ξεπερνάμε τη γραφειοκρατική οργάνωση με την άρνηση κάθε οργάνωσης, την άκαμπτη στείρωση της πλατφόρμας και του προγράμματος με την άρνηση κάθε προσδιορισμού στόχων και μέσων, τη σκλήρυνση των νεκρών δογμάτων με την καταδίκη της αληθινής θεωρητικής σκέψης. Είναι αλήθεια ότι αυτή η έξοδος είναι δύσκολη, ότι ο δρόμος είναι πολύ στενός”.

Κορνήλιος Καστοριάδης, “Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα”, εκδ. Διεθνής Βιβλιοθήκη

Η Γιορτή του Μάη

Τις τελευταίες μέρες υπάρχει ένας πραγματικός κατακλυσμός δημοσιευμάτων και αναλύσεων για το Μάη του '68. Από όλα έχει ο μπαχτσές: life-style παραλειπόμενα, ασυναρτησίες καθεστωτικού κύρους, λενινιστικές ανακαλύψεις (με τριακονταετή καθυστέρηση) της σπουασιονιστικής αμερικής...

Σε αυτό το φύλλο του ΑΛΦΑ δεν δημοσιεύεται κάποια σχετική ανάλυση (αν και δεν αποκλείεται να ακολουθήσει). Αντίθετα, παρατίθενται χρήσιμα ερμηνευτικά αποσπάσματα από το βιβλίο του Rene Vienne “Μάης '68, Λυσσασμένοι και Σιτουασιονιστές μέσα στο Κίνημα των Καταλήψεων, εκδ. Διεθνής Βιβλιοθήκη” (όποιος δεν το έχει καλό θα ήταν να το αγοράσει, να το δανειστεί ή να το κλέψει). Ένα βιβλίο που παραμένει η πιο επαρκής ανάλυση για το γαλλικό Μάη, κι αυτό παρόλο που γράφτηκε μόλις ένα μήνα μετά. Μερικά ίσως υπερβολικά αισιόδοξα συμπεράσματα του Vienne, μένουν να εκπληρωθούν από αυτούς που θα ξεπεράσουν τις αντιφάσεις όχι του Μάη, αλλά του σήμερα...

“Για πρώτη φορά μετά την Κομμούνα του 1871, και με καλύτερες προοπτικές, το πραγματικό άτομο απορροφούσε την αφηρημένη έννοια του πολίτη: σαν άτομο πια στην πραγματική του ζωή, στην ατομική του εργασία, στις προσωπικές του σχέσεις, γινόταν ένα ειδοποιό αν αγνοώντας έτσι τις δικές του δυνάμεις σαν δυνάμεις κοινωνικές. Η γιορτή παραχωρούσε επιτέλους αληθινές διακοπές σ’ αυτούς που δεν γνώριζαν παρά τις εργάσιμες μέρες και τις αργίες. Η ιεραρχική πυραμίδα έλυσε σα ζαχαρένιο ψωμί στον ήλο του Μάη. Μιλούσαμε, καταλαβαινόμασταν με μισόλογα”.

“Οι δρόμοι ανήκαν σ’ αυτούς που ξήλωναν τα πλακόστρωτα. Η καθημερινή ζωή που ανακαλύ-

“Το επαναστατικό ρεύμα που κινητοποίησε μέσα σε μερικές μέρες εκατομμύρια εργαζομένων, ξεκίνησε από πολύ χαμηλά. Δεν μπορεί κανείς να υφίσταται χωρίς συνέπειες τόσες δεκαετίες αντεπαναστατικής ιστορίας. Πάντα κάτι μένει, κι αυτή τη φορά ήταν η καθυστέρηση της θεωρητικής συνείδησης (σ.σ. από άλλους θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ο όρος “ελευθεριακή κουλτούρα”) που τις πιο βαρείες συνέπειες. Η εμπορευματική αλλοτρίωση, η θεαματική παθητικότητα και ο οργανωμένος διαχωρισμός αποτελούν τις κύριες επιτυχίες της σύγχρονης αφθονίας: αυτές ακριβώς οι πλευρές αμφισβητήθηκαν ευθύς εξ αρχής από το ξεσκήλωμα του Μάη, το τμήμα τους όμως που κρύβεται μέσα στην ίδια τη συνείδηση των ανθρώπων έσωσε τον πα-

φτηκε ξαφνικά γινόταν το επίκεντρο όλων των εφικτών κατακτήσεων. Άνθρωποι που πάντα εργάζονταν στα τωρινά κατεληγμένα γραφεία δήλωναν ότι δεν θα μπορούσαν ποτέ πια να ζήσουν όπως πριν”.

«Το ασυνήθιστο μετατρέπονταν σε καθημερινό στο μέτρο που μπροστά στο καθημερινό ανοίγονταν τεράστιες δυνατότητες αλλαγής. Οι ερευνητές του Αστεροσκοπίου του Μεντόν έθεσαν σ’ αυτοδιαχείριση την αστρονομική παρατήρηση. Το Εθνικό Τυπογραφείο κατέβηκε σ’ απεργία. Οι νεκροθάφτες κατέλαβαν τα νεκροταφεία, οι ποδοσφαιριστές έδωξαν τους διευθυντές της Ένωσης των Σωματείων τους και σύνταξαν μια προκήρυξη που απαιτούσαν να δοθεί “το ποδόσφαιρο στους ποδοσφαιριστές”».

“Το εμπορευματικό σύστημα ήταν αναμφισβήτητο ο στόχος της επιθετικότητας που έδειξαν οι μάζες. Αν και έγιναν λίγες λεηλασίες, πολλές βιτρίνες καταστημάτων είχαν υποστεί την κριτική του πλακόστρωτου (...). Τα αυτοκίνητα που επωρεούν μέσα τους την αλλοτρίωση της εργασίας και της ψυχαγωγίας, τη μηχανική πλήξη, τη δυσκολία μετακίνησης και τη συνεχή σκοτούρα του ιδιοκτήτη τους, προσέλκυαν ιδιαίτερα το σπέρμα που θάβαζε φωτιά”.

“Αυτοί που έστηναν τα οδοφράγματα δεν θεωρήσαν ποτέ αναγκαίο να τους εξηγηθεί από τους εστεμμένους ή από τους εν δυνάμει γραφειοκράτες για ποιόν αγωνίζονταν. Ήξεραν πολύ καλά, από την ευχαρίστησή που ένοιωθαν, ότι αγωνίζονταν για τους εαυτούς τους και αυτό τους αρκούσε”.

“Γενικότερα, το ελάττωμα όλων των ομάδων που ανέσυραν την περήφανη εμπειρία τους από το μακρινό παρελθόν των εργατικών ηττών, και ποτέ από τις νέες συνθήκες και από το νέο είδος αγώνα που σύμφωνα με τις αρχές τους αγνοούσαν, ήταν ότι επαναλάμβαναν τη συνθησμένη τους ιδεολογία πάνω στο ίδιο μονότονο μοτίβο που διατήρησαν επί μια ή δύο δεκαετίες αδράνειας. Έμοιαζαν να μην είδαν τίποτα το καινούργιο στο κίνημα των καταλήψεων. Τά’χαν ήδη όλα δει. Έμεναν απαθείς. Η σοφή τους αποθάρρυνση δεν περίμενε παρά την ήττα για να βγάλει τα διδάγματά της, όπως και στις προηγούμενες. Η διαφορά όμως ήταν ότι δεν είχαν την ευκαιρία να λάβουν μέρος στα προηγούμενα κινήματα που ανέλυαν, ενώ αυτή τη φορά ζούσαν τη στιγμή που είχαν ήδη αποφασίσει να θεωρήσουν από τη σκοπιά του ιστορικού θεάματος -ή ακόμα της ελάχιστης εποικοδομητικής αναπαράστασης”.

“Οι αντικειμενικές συνθήκες της επανάστασης αποκάλυψαν την παρουσία τους μόλις η επανάσταση ξανάρχισε να μιλάει σαν υποκειμενική δύναμη. Εδώ άναψε μια φωτιά που δεν θα σβήσει. Το κίνημα των καταλήψεων σκότωσε τον ύπνο όλων των αφεντικών του εμπορεύματος και ποτέ πια η εμπορευματική κοινωνία δεν θα μπορεί να κοιμηθεί”.

Πρόχειρες σκέψεις αντί επιλόγου

Δεν υπάρχει μάλλον ανάγκη να επαναληφθεί η διαπίστωση πως «οι περισσότεροι αναλυτές δεν μπόρεσαν, πριν το 1968, να φαντασθούν την επικείμενη εμφάνιση μιας συλλογικής δύναμης, ικανής να διαταράξει τη “φυσική” πορεία της καπιταλιστικής ανόρθωσης, ικανή να απορρυθμίσει την καπιταλιστική και γραφειοκρατική εξουσιοθολόγηση των ρυθμών όχι απλώς της παραγωγής αλλά και της σύγχρονης ζωής εν γένει» (Γιάννης Καρύτσας, “Μάης '68, η ελευθεριακή ρωγμή”, εκδ. Άρδην).

Δεν υπάρχει ανάγκη για κοινοτοπίες σχετικά με το Μάη, όπως π.χ. για το ότι έφερε στην επιφάνεια την ουσία της εμπορευματικής/θεαματικής κοινωνίας και διέλυσε το όνειρο των ιδυλιακών σχέσεων αφέντη(οικονομίας)-δούλου (καταναλωτή/τριας).

Αν υπάρχει κάτι νέο στις μέρες μας, είναι ότι πλέον δεν μιλάμε πια για θάνατο από πλήξη, αλλά από απόγνωση και ηλιθιότητα.

Το φαινόμενο πάντως τελικά δεν ήταν ούτε κυκλικό, ούτε σωρευτικό.

Ο Μάης αποτέλεσε το προσχέδιο μιας επανάστασης; Το βέβαιο είναι πως ήταν μια επαναστατική γιορτή από την οποία έλειπε η επανάσταση ως σχέδιο, η επανάσταση όχι ως αφηρημένη έλλειψη αλλά ως συγκριμένη θέληση. Συνταγές; Δεν υπάρχουν.

Αυτή η κοινωνία βέβαια δεν μπορεί πια να βρει καμία δικαιολόγηση, οι “επαναστατικές ιδεολογίες” μετά το Μάη κατέλαβαν τη θέση που τους αναλογούσε (στα σκουπίδια) αλλά όμως...

...ο υποκειμενισμός χρησιμοποιείται πολλές φορές ως δικαιολογία για αδράνεια, η σύγκρουση συχνά γίνεται εμμονή και τα σπουασιονιστικά γραπτά μετατρέπονται σε θέσφατα (η ιδεολογική και εμπορευματική χρήση τους από κάποιους ήταν ασφαλώς αναμενόμενη και δεν πιστεύω πως θα ξάφνιαζε τους συγγραφείς τους. Υπάρχουν όμως μερικές περιπτώσεις που το κατηγορηματικό, σχεδόν μανιχαϊστικό ύφος -κύρια του Ντεμπόρ- οδήγησε ανθρώπους σε απόγνωση...). Τα βασικά διδάγματα του Μάη είναι πολύ απλά. Όπως και αυτά της επαναστατικής διαδικασίας που έλαβε χώρα στην Ισπανία από τη δεκαετία του '20 για να καταλήξει στα γεγονότα του 1936. Το δύσκολο είναι να θέσει κανείς τα διδάγματα σε πράξη.

Η επανάσταση είναι πολύ απλή, όπως κάθε παιχνίδι. Είναι όμως συγχρόνως και πόλεμος. Κι εδώ αρχίζουν τα δύσκολα...

Για την αντιγραφή: Ν. Ν.